Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III — Nr. 237
Vineri 3 august 1956

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R. P. R.

LA ARIE

Țăranii muncitori din comuna Cringuri, raionul Găești, care s-au numărat printre fruntași la seceriș, nu precupețesc nici un efort pentru a isprăvi cît mai curind și treierișul.

1. — O imagine de la treieriș.

2. — Ce bine e să-ți poți potoli setea cu o limonadă sau cu un sirop rece! La chioșcul cooperativei instalat la arie, țăranii muncitori pot găsi băuturi răcoritoare, gustări, precum și diverse mărfuri industriale.

3. — Predarea cotelor către stat este o datorie patriotică. Țăranul muncitor Tănase Dumitrescu cîntărește cantitatea de griu cuvenită statului.

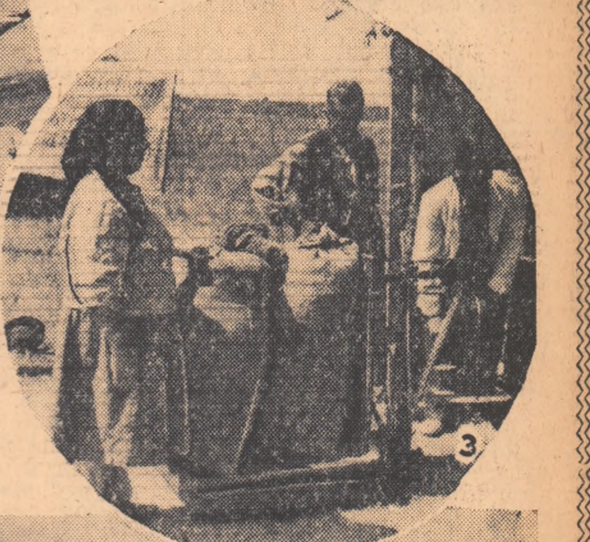
4. — In pauzele de prinz, echipa artistică a căminului cultural din comună prezintă deseori programe artistice la arie.

1

2

3

4

Fotoreportaj: N. SCARLET

Drept la inimă

Trecuse binișor de miezul nopții. Totuși, Constantin P. N. Istrate, președintele gospodăriei colective din Tîrgșoru Vechi, nici nu se gindea la somn. Incercase ea, nevastă-sa, in vreo două rinduri să-l trimită la culcare. Dar i-a fost degeaba truda. Constantin îi răspunse blind, dar plin de hotărîre: „Dormi și lasă-mă pe mine. Eu mai am de lucru". Și-și continuase studiul.

Avea dreptate președintele să nu se culce. Păi cum ar fi putut — la drept vorbind — să se gindească el la somn, cind inca nu sfirșise studierea unui document atit de important ca Rezoluția ședinței plenare a C.C. al P.M.R. din 16-17 iulie a.c.?

De cu seară, cind i s-a adus „Scinteia", n-a fost chip să studieze documentul. Nu i-au dat răgaz socotitorul, brigadierul, șefii de echipe. L-au pisat intr-una: ba că miine să pornească seceratul la ovăz, ba că la grădina de legume nu-i destulă apă, ba că nici borceagul nu mai poate aștepta. Și cite, cite...

Abia după ce le-a pus la punct pe toate s-a putut intoarce iar la Rezoluție. A citit intii din fugă citeva capitole. I-au mers la inimă. Nici nu-i venea să se mai dezlipească de ziar. Dar cum citise pînă atunci nu era bine. Rezoluția nu trebuia numai citită. Studiată trebuia.

A luat-o mai pe îndelete. Incepu să și facă note pe caiet. Și, pe măsură ce intra mai în adîncul documentului, lucrurile îi deveneau mai limpezi. I se păru deodată, nu că studiază, ci că stă de vorbă cu partidul. Iar discuțiile se purtau pe marginea problemelor din insăși colectiva și comuna lor, a tirgșorenilor. De cite ori nu frămîntaseră colectiviștii din Tirgșoru Vechi probleme ca aceea a avansurilor bănești și măsurilor pentru asigurarea lor?

Parcă ce, colectivistului nu-i trebuie parale? Iaca vorbă!' Cum de nu?! Iu să-l luăm, de pildă, pe Ion Păun. E dintre cei mai harnici. A făcut anul trecut aproape singur 516 zile-muncă. Cereale și produse a luat destule: mai la un vagon. Dar bani, cîți a luat? O dată 420 de lei, in primăvară, și a doua oară, la sfirșitul anului, vreo 2.000. In restul anului — nimic. Păi omul ăsta n-a avut nevoie de — să zicem — un săpun, un gaz, ori un chibrit? Cu ce să și le fi luat? Și cite alte trebuințe nu mai are omul in gospodăria lui? Și bani de unde să ia omul dacă nu-i dă colectiva? Că doar el aici muncește.

Acum Rezoluția arată clar: să se dea colectiviștilor lunar, sau cel puțin trimestrial, avansuri in bani. Dar nu numai atit arată Rezoluția, ci spune și de unde. Uite, pentru Constantin P. N. Istrate, ca și pentru ceilalți colectiviști, e clar ce trebuie să facă: vor mări grădina de legume de la 8 la 14 ha; vor pregăti o seră pentru zarzavaturi timpurii: ridichi, salată, zarzavat de supă: vor mai cumpăra vreo 6 vaci cu lapte, vor mări ferma de oi de la 320 la 370 de capete; vor pregăti un eleșteu de 75 de ari. Și toate numai intr-un an. Pe urmă vor mai veni la rind și altele.

Că n-are să le fie prea ușor, o știe președintele. O știu și ceilalți: Marin Bageac, vicepreședintele, Ioniță Năstase, secretarul de partid, Petru Militaru, secretarul U.T.M., socotitorul, brigadierul, șefii de echipe, membrii consiliului de conducere. Dar vor izbîndi neapărat. E sarcină. Le-o cer și interesele colectiviștilor, le-o cere și partidul.

Și celelalte prevederi din Rezoluție sint bine chibzuite. In problema tinerilor, bunăoară. Uite, ei il au pe Tită Andronache, utemistul. Miine-poimiine ii vine vremea să se insoare. Ce te faci cu el? Ii trebuie și lui un cuib al lui. De unde să i-l dai? Statutul nu prevede. Să-i inghesui pe bătrini? Nici asta. Că bătrinii au acasă incă 3 copii. Cum să incapă intr-o curte? Dar acum e limpede. Se pot căsători și Tită Andronache, și Ștefan Soare, și toți tinerii colectiviști. Gospodăria le va acorda, in limitele prevăzute de statut, și loc de casă, și teren pentru grădină sau livadă.

Cit despre fondul de ajutorare a bătrinilor, bolnavilor și celor incapabili temporar de muncă, chiar că se simțea nevoie să fie mai mare. Colectiva lor a împărțit și pînă acum o serie de ajutoare in produse: lui Marin Tudose, Petre Soare, Zinica Olteanu. Insă 2 la sută din producția globală nu era destul. Acum e mult mai bine. După vechea prevedere, pe 1956 fondul de ajutorare s-ar fi ridicat in colectiva lor cam la 15.500 kg de produse. Potrivit recomandărilor făcute de Rezoluție acest fond poate ajunge acum la 3 vagoane. Asta ii va stimula pe membrii colectivei la o muncă și mai spornică...

...Zorile albeau ferestrele. Președintele gospodăriei colective din Tirgșoru Vechi a renunțat la somn. A dat cu apă rece pe obraji și a pornit voios spre sediu. In fața lui avea o nouă zi de muncă, o zi pe care se va strădui să o așeze temelie luptei pentru punerea in practică a prevederilor din Rezoluție. Căci Rezoluția aceasta i-a mers drept la inimă.

NICOARA COSASU

Grijă deosebită lucrărilor de pregătire a solului

Sintem in toiul muncilor de vară. Pretutindeni, oamenii muncii de pe ogoare își incordează puterile pentru terminarea grabnică a secerișului și grăbirea ritmului treierișului.

Tot acum, insă, trebuie să punem și bază recoltei anului viitor, prin efectuarea lucrărilor de pregătire a solului dezmiriștit, arături de vară, in vederea insămințărilor de toamnă și din primăvara viitoare.

Potrivit datelor statistice, in cele mai multe regiuni ale țării, numai o mică parte din suprafețele recoltate au fost dezmiriștite in termenul stabilit de agrotehnică. Așa, de exemplu, in regiunea Galați, pînă la data de 27 iulie, din suprafața recoltată de 197.959 ha, nu fuseseră dezmiriștite decit 2.298 ha. In situație asemănătoare se găsesc regiunile Iași, Pitești, Bacău și altele.

In regiunile unde secerișul nu s-a terminat, mijloacele mecanizate și atelajele disponibile trebuie folosite cu intreaga lor capacitate de lucru pentru executarea dezmiriștitului. Să nu uităm nici un moment că această lucrare se cere a fi făcută o dată cu secerișul sau cel mai tirziu la trei zile. Altfel dezmiriștitul nu mai aduce nici-un folos.

Acolo unde, din diferite motive, dezmiriștitul nu s-a efectuat la vreme, pe suprafețele recoltate trebuie să se facă cit mai repede arătura de vară. Arăturile de vară vor fi efectuate in primul rind pe terenurile destinate insămințărilor de toamnă, la adincimea la care permite starea solului (cel mult 18—20 cm.). Ele vor fi grăpate imediat și intreținute curate de buruieni pînă la insămințare.

In unele regiuni, cum sint București, Constanța, Craiova, Galați, Iași și Bacău, din cauza secetei din ultima vreme, pămintul s-a uscat mult. Aici, lucrarea solului trebuie făcută mai in față, la 10—12 cm, astfel incit brazda să se reverse in urma plugului bine mărunțită. Dacă arătura s-a executat la suprafață, este neapărat nevoie să se facă încă o arătură, adincă de 18—20 cm, cu cel puțin 20 de zile înainte de inceperea insămințărilor de toamnă.

Pe suprafețele ce urmează a fi insămințate in primăvară, arăturile vor fi făcute la adincimea cerută de cultura respectivă.

O dată cu executarea arăturilor adinci, se vor introduce in pămînt gunoi de grajd și ingrășăminte chimice, potrivit cerințelor solului și plantelor ce se cultivă.

In centrul atenției organelor agricole de la punctele agricole, raioane și regiuni, trebuie să stea alegerea și asigurarea celor mai potrivite terenuri pentru culturile de toamnă și indeosebi pentru griu. Pentru insămințarea griului, se vor pregăti, in primul rind, terenurile care au fost cultivate cu mazăre, fasole, borceag, rapiță, cartofi timpurii și de vară, pepeni, lucernă, trifoi, ierburi perene etc. Dacă griul va urma după porumb, este recomandat să se aplice porumbului cea de a treia prașilă.

In cazuri excepționale, griul poate urma și după el insuși sau după alte cereale păioase, cu condiția ca terenul respectiv să nu fi fost cultivat cu păioase decit un an, să fie bine pregătit și ingrășat cu 15—20 tone de gunoi de grajd bine putrezit și să nu se găsească intr-o zonă infectată de dăunători.

Săptămină-record la treieriș în regiunea București

Muncitorii agricoli, colectiviștii, întovărășiții și un mare număr de țărani muncitori cu gospodării individuale din cuprinsul regiunii București au răspuns cu mare entuziasm chemării comitetului regional P.M.R. și a comitetului executiv al sfatului popular regional, de a organiza o săptămină-record la treieriș.

Incă din prima zi a acestei săptămini s-au obținut succese remarcabile. La aria nr. 1 din comuna Calomfirești, de pildă, munca a fost mai bine organizată. Cetele au alimentat la timp batoza, iar tinărul Ilie Goagă, de la S.M.T. Brinceni, care lucrează aci ca tractorist și batozar, a putut astfel treiera 8.236 kg de griu peste plan.

In aceeași zi, la toate cele 9 batoze care treieră in comuna Țigănești, viteza planificată a fost depășită cu 20—25 la sută. Pe aria tineretului din comuna Adunații-Copăceni, in prima zi a săptăminii-record norma de treieriș a fost depășită incă de la amiază.

In graiul cifrelor

Muncă în comun—recolte sporite

De curind colectiviștii din comuna Frățilești, raionul Fetești, au terminat treierișul. Cu acest prilej, făcind socoteala recoltei, ei au constatat că producția medie de griu obținută pe tarlalele gospodăriei este de 2000 kg la hectar. Deci — așa cum se vede și in graficul de mai sus — mai mare cu 800 kg decit cea realizată de țăranii muncitori cu gospodării individuale din partea locului.

Sporul de recoltă obținut de colectiviști nu este intimplător: el se datorește muncii in comun pe întinderi mari de teren, folosirii mașinilor și tractoarelor statului și aplicării metodelor recomandate de știința agrotehnică.

Pentru grăbirea treierișului

Toate batozele trebuie să lucreze din plin

Primii pe regiune

Antrenați in intrecerea patriotică în cinstea zilei de 23 August, colectiviștii și țăranii muncitori cu gospodării individuale din comuna Iecea Mare, raionul Jimbolia, au terminat in ziua de 31 iulie, primii pe regiune, treieratul păioaselor pe o suprafață de 1.233 ha, din care 1.030 ha cu griu și 203 ha cu orz și secară. Totodată, ei au terminat și seceratul ovăzului.

Producția medie realizată la hectar pe comună este de 1.600 kg la griu și 1.900 kg la orz.

Gospodăria agricolă colectivă „Ilie Pintilie" a dezmiriștit, tot pînă la această dată, o suprafață de 600 ha.

Brigadierul Marin Danciu, colectivistul Iosif Schmidt, precum și țăranii muncitori Vladimir Strutinschi și Francisc Iednes, fruntași la seceriș și treieriș, au primit felicitări din partea sfatului popular comunal.

Cu ajutorul cuplurilor

Dar n-o să avem nici un năcaz, tovarășe inginer? Că, pînă acum, eu n-am mai lucrat așa.

— Dimpotrivă. Cind te vei obișnui, o să-ți pară rău că n-ai folosit metoda aceasta mai de mult...

...Discuția de mai sus a avut loc cu două săptămini inainte, intre tov. ing. Vasile Apetrei, agronomul șef al S.M.T.-Biled, regiunea Timișoara, și Ion Borian, unul dintre batozarii din brigada a 7-a.

Și chiar in seara aceea, mecanizatorii au pornit la drum...

In dimineața următoare, pe aria gospodăriei colective din comuna Cărpiniș, raionul Jimbolia, se adunaseră o mulțime de oameni, care priveau curioși.

Un tractor I.A.R. al S.M.T.-ului Biled trăsese in mijlocul ariei o batoză Lanz. Apoi, plecase pînă în sat și revenise cu o altă mașină de treier. Pe aceasta o adusese in linie cu prima, dar la distanță de vreo 16 metri. Apoi, tractoristul făcu o manevră și pogusise cu I.A.R.-ul intre cele două batoze...

Oamenii nu pricepuseră la început despre ce-i vorba.

Ii lămuri mecanicul șef al S.M.T.-ului, care venise și el în zori:

— Păi iată, o batoză ca asta, făcută chiar in țara noastră la uzinele „Vasile Roaită", ca să lucreze din plin, n-are nevoie de mai mult ca 15—16 cai putere. Dar tractorul I.A.R. are la șaibă — cum spunem noi — 34 de cai putere. Va să zică, dublu. De ce să meargă dară numai cu jumătate din forță, cind avem nevoie de cit mai multe tractoare la arături?

Inginerul Vasile Apetrei nu se mulțumi numai cu explicațiile. In aceeași zi, el îi chemă la arie pe toți colectiviștii care urmau să lucreze la batoză: dezlegători de snopi, coșari, vălari... Arătă fiecăruia, în amănunțime, ce are de făcut. Și-i povățui pe cei de la căruțe să aducă toți snopii pe arie și să-i așeze în șire, în imediata vecinătate a batozei și de ambele părți.

In acest timp, nici mecanizatorii nu stătură degeaba. Ei cuplară cele două batoze prin șaibă dublă, montată pe axul transmisiei auxiliare. Diametrul șaibei duble de curea a tractorului era de 380 de milimetri. Atit la prima, cît și la cea de a doua batoză antrenată, diametrul și lățimea axei proprii aveau cite 220 de milimetri. Șeful mecanic, inginerul Ion Pfeifer, calculase ca turația șaibei duble să nu treacă de 550 de rotații pe minut.

Totul era orinduit în așa fel, ca cele două batoze să lucreze din plin, să nu stea degeaba nici macar un ceas.

★

Și treierișul începu...

De pe mai bine de 100 de hectare din cele 500 de hectare cu păioase ale colectivei, snopii cu griu fuseseră deja cărați pe arie.

In dreptul fiecărei batoze, fusese așezat cite un panou, pe care batozarul prindea în pioneze, dimineața, un grafic. Pe coloana din stînga, era scrisă cantitatea de boabe ce trebuia treierată în fiecare oră. Pe coloana din dreapta, se scria, oră de oră, cantitatea ce se realiza. Colectiviștii alimentau batozele și pe partea dreaptă, și pe cea stîngă.

Batozarul Ion Borian umbla cu grijă de colo-colo. Strinsese bine șuruburile și reglase cilindrul sortator. Fixase cu atenție și apărătorile curelelor la ambele batoze. Din cînd in cind, cerceta ca axul bătătorului să nu aibă joc în lagăre sau pe rulmenți.

Agronomul șef, tov. ing. Apetrei, îi spusese de mai multe ori:

— Fii cu ochii in patru, Ioane. Reglajul distanței dintre bătător și contrabătător trebuie făcut ținind seama de cît is de coapte boabele de griu și de lungimea paielor, așa ca distanța să nu fie mai mică decit cea mai mare dimensiune a bobului griului treierat.

★

...In primele zile, treierișul nu se desfășură însă așa cum ar fi voit batozarul Borian, care îndeplinea și funcția de tractorist. 28-29.000 kg cu ambele batoze.

Își îndeplineau oamenii norma, ce e drept, și chiar o depășeau, dar nu erau mulțumiți. In zilele următoare, însă, randamentul crescu. In ziua de 25 iulie, reușiră să treiere 31.000 kg.

Iar la 27 iulie, 34.000 de kilograme. O să țină minte multă vreme Borian gestul pe care l-a făcut atunci președintele colectivei. S-a apropiat de el, i-a luat ambele mîini și i le-a strîns mulțumindu-i.

ION DRINCU și
Ing. CORNEL FĂZACAȘ

20.000 kg de boabe pe zi

In campania de treieriș din vara aceasta, am fost repartizat să lucrez atit ca tractorist, cit și ca batozar, în comuna Gherăseni. Ca și ceilalți tractoriști-batozari din stațiunea noastră, am început lucrările de treieriș sub lozinca: **„Cît mai multe tone treierate cu fiecare batoză"**. De la început am acordat toată atenția bunei organizări a muncii pe arie și funcționării in cît mai bune condiții a mașinilor, astfel încît, să nu se ivească nici o defecțiune, care să creeze timpi morți. Datorită acestui fapt, batoza mea a putut funcționa fără intrerupere din zori și pînă noaptea tîrziu. Astfel, **pe aria colectiviștilor din comuna Gherăseni, am „bătut" zilnic între 17—20.000 kg**, terminînd de treierat griul de pe cele 120 de hectare ale colectivei în numai 9 zile.

Mulți mecanizatori din stațiunea noastră i-au întrebat pe tovarășii din conducere cum reușesc eu să treier zilnic cite 17—20.000 kg de boabe.

In primul rind, le răspund eu, îngrijind tractorul și batoza întocmai cum prevăd regulile tehnice de intreținere zilnică și periodică. Acest lucru l-am învățat de la șeful brigăzii noastre, tov. Gh. Roșca. Astfel, zilnic, înaintea începerii lucrului, verific cu nivela de aer (bolobocul) dacă batoza stă în poziție perfect orizontală.

Eu m-am obișnuit să string cu atenție toate șuruburile slăbite, să controlez și să schimb sitele în raport cu cerealele ce se vor treiera și să verific curelele de transmisie, în special la cusături.

Curăț apoi cu atenție toate gresoarele, ștauferele și casetele de ulei, în care intră de obicei praf, și gresez batoza. Pentru a nu rămîne nici un loc de ungere negresat, eu execut această operație numai după schema de ungere a batozei.

Este știut că unii batozari, după ce pornesc garnitura, stau mai mult pe sub umbrar, socotind că și-au făcut datoria. Cred că acești tovarăși procedează greșit. Un vechi proverb ne învață: „Paza bună trece primejdia rea". De aceea, eu, în tot timpul funcționării batozei, verific lagărele, mișcarea planurilor înclinate, funcționarea elevatorului de boabe, cea a grohăltorului, a vînturătorilor și cilindrului sortator (triorului). Cînd observ o defecțiune cît de mică, o îndrept imediat „din mers". Datorită acestor controale făcute în timpul lucrului, batoza funcționează din plin în tot timpul zilei.

Seara, după încetarea lucrului, curăț cu grijă batoza lăsînd-o mai întîi să meargă 2—3 minute în gol cu o viteză redusă. Apoi o opresc și înlătur paiele, pleava și semințele rămase înfundate, scot de pe toate șaibele curelele (pentru a nu se întinde în timpul nopții), verific toba și grătarul tobei, starea șuruburilor de la șinele de tobă și în general partea lemnoasă a batozei.

Trebuie să arăt că pînă în prezent, atelierul mobil al stațiunii noastre nu a fost nevoit să vină pe la batoza mea și nici nu cred că va avea de ce să vină pînă la terminarea treierișului.

Socot că **orice batozar care-și organizează bine munca și-și întreține batoza ca mai sus poate treiera 20.000 kg. de boabe pe zi**

JIPA FIRICĂ
tractorist-batozar la S.M.T. Stîlpu, raionul Buzău, regiunea Ploești

Batozele ar treiera, dar n-au ce

In comuna Basarabi din raionul Medgidia, datorită folosirii din plin a tuturor forțelor și mijloacelor de lucru, cele 1.432 de hectare cu păioase au fost recoltate în numai 12 zile.

Pentru a se evita pierderea de boabe și a se elibera terenul mai repede, treierișul ar fi trebuit astfel organizat, încît să țină pas cu secerișul. Acest lucru însă nu s-a făcut. Comitetul executiv al sfatului popular comunal și organele agricole n-au dat „semnalul" începerii treierișului pînă ce nu au fost secerate ultimele lanuri de păioase. Din această cauză, pe cele șapte arii din comună munca la treieriș a început abia la 26 iulie.

Fără îndoială că această întîrziere ar fi putut fi recuperată în săptămîna care s-a scurs de la începerea treierișului, dacă batozele existente în comună ar fi lucrat cu întreaga lor capacitate. Din șapte, însă, doar trei îndeplinesc viteza zilnică de lucru planificată, restul lucrînd cu numai jumătate și chiar și mai puțin din randamentul posibil.

Principala cauză a acestei rămîneri în urmă o constituie faptul că recolta nu a fost cărată și depozitată pe arii în stoguri, astfel încît batozele să fie alimentate tot timpul din plin. La aria unde treieră țăranii cu gospodărie individuală din satul Basarabi, de pildă, se irosește o mare parte din timp în așteptarea transporturilor de cereale. Zile la rind, pe această arie nu s-a treierat, din motivele arătate, mai mult de 50—60 la sută din cantitatea de cereale planificată.

Transportul snopilor pe arie se face defectuos și din pricina proastei organizări a cetelor. In satul Basarabi, cetele au fost organizate în așa fel încît unele din ele dispun de atelaje prea multe, iar altele, de prea puține.

Asemenea lipsuri au făcut ca în comuna Basarabi, unde secerișul s-a încheiat încă de la 25 iulie, să nu se fi treierat pînă în prezent decit 30 la sută din recoltă. Sfatul popular al comunei Basarabi și organele agricole locale au datoria să ia măsuri pentru grabnica lor lichidare, astfel ca cele 7 batoze de pe ariile comunei să poată treiera din plin.

V. POMPILIU

In raionul Adjud

Colectările trebuie să se desfășoare în pas cu treierișul

In mai toate comunele din raionul Adjud, regiunea Bacău, lucrările de treieriș sînt înaintate, concomitent cu acestea desfășurîndu-se și acțiunea de predare a cotelor.

In comunele Urechești, Ploscuțeni, Ruginești și altele, organele locale, cu sprijinul instructorilor raionali de partid, au organizat temeinic munca de treieriș și colectare, asigurînd în același timp transportul cotelor de la arii la bazele de recepție. In comuna Urechești, de pildă, tov. Nastase Nicolae, președintele sfatului popular, și tov. Gh. Ștefănescu, împuternicitul cu colectările, sînt nelipsiți de pe arii. Ei îndrumă și controlează felul cum este organizată munca de treieriș și colectare și adesea însoțesc convoaiele de căruțe ce transportă cerealele spre baza de recepție din Adjud.

Țărani muncitori ca Anton C. Prisăcaru din Urechești, Ion D. Susanu din Ploscuțeni, Nicolae C. Bogdan din Păunești și alții, cărora li s-a încredințat sarcina de onoare de a fi delegați de convoaie, dau dovadă de mult interes și conștiinciozitate în îndeplinirea ei. Munca la arii fiind bine organizată, nu este de mirare că în comunele de mai sus planul de treieriș pe batoze este zilnic depășit și tot zilnic se trimit la baza de recepție transporturi de cereale din cotele datorate statului.

Cu toate rezultatele bune obținute în unele comune, situația pe întreg raionul Adjud în ce privește preluarea cotelor datorate statului nu este încă pe măsura posibilităților. In numeroase comune, această acțiune a rămas cu mult în urmă față de treieriș. Un exemplu grăitor în această privință ni-l dă comuna Pufești, în raza căreia funcționează trei arii destul de bine organizate. De la bun început ar fi trebuit ca din această comună să pornească spre baza de recepție în fiecare zi mari cantități de cereale provenite din cotele datorate statului și uium. Lucrurile nu stau însă așa. Președintele sfatului popular local și împuternicitul cu colectările nu dau cu zilele pe la arii, lăsînd delegatul de batoză și delegații de convoi să se descurce fiecare cum poate. Cîntarele de pe ariile acestei comune fiind defecte și neluîndu-se nici pînă acum măsuri pentru verificarea și repararea lor, zilnic, cînd li se cîntăresc produsele, se încing discuții între țăranii muncitori și delegatul de batoză. Din același motiv, zilele trecute tov. magazioner Gh. Bratu de la baza de recepție din Adjud a găsit o lipsă de 93 kg griu la unul din convoaiele conduse de tov. Constanța Tudorică. Desigur că nu a fost de loc plăcută această situație pentru statul popular și împuternicitul cu colectări, care au trebuit imediat să verifice decimalul de pe arie și, cum era de așteptat, găsindu-l defect, să ceară producătorilor din acel convoi să-și completeze cerealele lipsă.

Ritmul lent cu care se desfășoară acțiunea de preluare a cotelor în raionul Adjud se datorește în bună măsură și lipsurilor organizatorice de la baza de recepție din Adjud. Preluarea cerealelor a fost planificată fără să se țină seama că unele comune se află în imediata vecinătate a bazei. Astfel, cu toate că de la aria din comuna Adjudul Vechi și pînă la baza de recepție nu sînt mai mult de 2 km, convoiul așteaptă cîte 5—6 ore pînă la predarea cerealelor, deoarece, fiind programat la amiază, cînd sosește, găsește în fața magaziei din gara Adjud zeci de căruțe încărcate, așteptîndu-și rîndul. Ar trebui ca acestor comune din jurul bazei de recepție să li se fixeze primele ore de dimineață. Această măsură ar duce și la o mai bună eșalonare a lucrului la baza de recepție, unde activitatea ar putea începe chiar de la ora 5 dimineața, evitîndu-se supraaglomerarea din orele de vîrf.

Mai trebuie arătat că, o dată pătruns în Adjud, șirul de convoaie trebuie să ocolească mai întîi prin fața biroului bazei, care este la o distanță de aproape 2 km de magazia din gară, pentru ca tov. laborantă Constanța Petre să întocmească fișele de analiză, iar de la magazie delegații de convoi să meargă din nou la birou, spre a încasa drepturile bănești. Toate aceste deficiențe de organizare dau naștere la întîrzieri și încurcături în activitatea bazei.

Producătorii agricoli din raionul Adjud își îndeplinesc cu cinste obligațiile ce le au față de stat și ei cer organelor de resort să fie sprijiniți în mai mare măsură, ca să poată preda cotele în cel mai scurt timp.

C. BORCESCU

Noi locuințe pentru mecanizatori

Condițiile de trai ale mecanizatorilor de la S.M.T. Stîlpu, raionul Buzău, se îmbunătățesc continuu.

In clișeu: Un nou bloc de apartamente pentru tinerii tractoriști este aproape gata; acum se mai lucrează la finisarea exteriorului. Pînă la sfîrșitul anului, încă un asemenea bloc de locuințe va fi dat în folosință mecanizatorilor.

Crește numărul depunătorilor la C.E.C.

Direcția regională C.E.C. Constanța a primit steagul roșu de regiune fruntașă pe țară în acțiunea de economisire pe primul semestru al acestui an.

La festivitatea organizată sîmbătă seara la Casa de cultură a sindicatelor din orașul Constanța a fost prezentată o dare de seamă a principalelor realizări pe acest tărîm. Planul pe primul semestru al acestui an al Direcției regionale C.E.C. Constanța a fost realizat la creșterea totală de sold în proporție de 165 la sută. Numărul depunătorilor din regiune a crescut cu 55 la sută, astfel încît acum din 7 locuitori unul posedă libret C.E.C. Soldul mediu pe un libret este cu 27 lei mai mare decît cel din semestrul I al anului trecut.

O rodnică activitate s-a desfășurat în această perioadă în mediul sătesc, unde depunerile au întrecut cu 42 la sută prevederile planului, oglindind astfel ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii de la sate ca urmare a creșterii sectorului socialist al agriculturii din regiune.

In semestrul I în regiune au luat ființă încă 81 de unități noi C.E.C.

O măsură cu bune rezultate a fost luată pentru a înlesni mecanizatorilor din agricultură depunerile la C.E.C. Pe baza unei înțelegeri a C.E.C.-ului cu Direcția agricolă regională și Trustul regional Gostat, tractoriștii care doresc pot — în timpul cît sînt răspîndiți în brigăzi pe teren pentru lucrările campaniei agricole — să depună lunar prin mandatarul ghișeului C.E.C. din S.M.T.-ul sau G.A.S.-ul respectiv sume de bani din drepturile lor bănești. In acest fel au crescut simțitor depunerile la S.M.T.-urile Topraisar, Hagieni, Tăndărei, Horia, la G.A.S.-urile Topraisar, Pietroiu și altele. La S.M.T. Topraisar, numai la plata salariilor pe o lună, tractoriștii au depus în acest fel pe carnetele lor de economii 17.856 lei.

Faza regională a celui de al IV-lea concurs al artiștilor amatori de la sate

TALENTE DIN POPOR

GHEORGHE ION
Slănic
dansuri romînești

LUCA N. VERONA
Moreni
dansuri țigănești

NEACȘU NICOLAE
Brănești
solist instrumental
(muzicuță)

UDREA VICTOR
Pucioasa
solist instrumental
(caval, fluier)

Cifre și fapte

GALAȚI. — In cadrul celui de al IV-lea concurs, în regiunea Galați au participat 603 formații artistice cu aproape 13.200 de artiști amatori, cifră aproape dublă față de numărul participanților la cel de al III-lea concurs.

IAȘI. — Mii de spectatori au urmărit programele prezentate de către echipele participante la concurs în sala Teatrului Național și pe estrada din Piața Republicii. In sala Teatrului Național au evoluat în cadrul fazei regionale 22 de coruri, 26 de echipe de dans, numeroase brigăzi artistice, soliști vocali, instrumentali, dansatori — în total aproape 2.100 de artiști amatori de la sate.

ORAȘUL STALIN. — Peste 80 de formații artistice romîne, maghiare și germane din satele și comunele regiunii Stalin participante la concurs au prezentat minunate cîntece și jocuri populare. Pentru faza finală a concursului s-au clasat corul german din comuna Nocrich și corul romîn din comuna Rășinari, formațiile de dansuri populare din comunele Birghiș și Tătîrlaua precum și brigada artistică de agitație a căminului cultural din orașul Săcele.

PITEȘTI. — La încheierea fazei regionale a concursului în regiunea Pitești, pe locul I s-au clasat corurile căminelor culturale din comunele Domnești și Călinești. Intrecerea brigăzilor artistice de agitație a fost cîștigată de artiștii amatori din comuna Micești, iar dintre echipele de dansatori s-au remarcat călușarii din Colonești și echipa de dansuri din comuna Stănești. Multă măestrie au dovedit echipa de fluierași din comuna Valdeeni și taraful căminului cultural din Govora-sat, care au cîștigat întrecerea dintre formațiile instrumentale.

BACĂU. — In cadrul fazei regionale a celui de al IV-lea concurs al formațiilor artistice de amatori de la sate, în ultimele zile, pe scena clubului muncitoresc C.F.R. din Bacău s-au întîlnit într-o întrecere prietenească 17 coruri, 22 de formații de dans, 25 de brigăzi artistice, 7 orchestre și 92 de soliști.

FOILETON

Din fuga șaretei

De multe ori, în nopțile senine de vară, catifeaua întunecată a bolții cerești este sfîșiată de un punct luminos. Cu o viteză ametițoare, lăsînd în urmă o dîră orbitor de strălucitoare, meteoritul — stea căzătoare cum i se spune în popor — străbate genunile, ca să se piardă apoi în hăul fără de sfîrșit.

Despre inginerul Gheorghe Pădureanu, șeful secției agricole a raionului Brănești, țăranii muncitori din comunele Hagiești, Mărluța și Polcești spun că-i aidoma meteorilor din nopțile de vară. Adică trece cu o asemenea viteză prin comunele respective, încît, abia, abia apucă să-l zărească din goana șaretei, necum să-i vorbească.

Iată însă că părerea lor nu-i împărtășită de țăranii muncitori din Tămădău, Afumați, Belciugatele și alte comune din cuprinsul aceluiași raion. Aceștia din urmă spun că meteorii cel puțin lasă în urma lor măcar o dîră luminoasă, pe cînd de pe urma trecerii prin respectivele comune a tovarășului inginer Gheorghe Pădureanu nu rămîne nici un semn.

Dar, lăsînd la o parte comparațiile mai mult sau mai puțin astronomice, să revenim pe pămînt și să vedem cum arată ziua de „lucru" a tov. inginer Pădureanu.

Pe la 9 dimineața, cînd țăranii muncitori de pe ogoare au făcut de acum cîteva ore bune de muncă, tovarășul inginer sosește cu trenul din București. Acolo are omul locuința. Incruntat; preocupat de „înalte" probleme, trece grăbit prin birourile secției. Se închide în biroul său, ca după o oră să strige cu glas pătrunzător:

— Tovarășe Minea! (Tov. Minea este planificatorul secției). Vei întocmi pînă mîine — îi comunică șeful — planul de muncă săptămînal, darea de seamă pentru ședința comitetului executiv.

— Tovarășe inginer — încearcă să-i răspundă planificatorul — vedeți că nu prea e de competența mea să fac lucrările astea și apoi...

— Ești salariatul secției — i se răspunde tăios — și ca atare execuți dispozițiile primite.

Apoi, tovarășul inginer Pădureanu pleacă pe teren. Intr-o clipită, caii cei mai iuți sînt înhămați la șaretă și pe-aci ți-e drumul. In cîteva luni de goană prin comune, a reușit să deșele toți caii secției, plus cîțiva dintre cei împrumutați. Iar îndrumările date cu viteza „avionului

cu reacție" au dat rezultate din cele mai ciudate. Bunăoară, la gospodăria colectivă din comuna Drăgoești, colectiviștii au propus să întoarcă griul ieșit prea rar și slab din iarnă pe o tarla de 35 hectare.

— Nici gînd, le-a răspuns tov. Pădureanu. Veți scoate de aici belșug de recoltă.

Și-au scos colectiviștii o producție de s-au luat la treieriș cu mîinile de cap: 150 kg la hectar.

Dar la întovărășirea din Săndulița nu a fost parcă? De zeci de ori a trecut pe acolo tov. Pădureanu. Niciodată n-a observat însă că griul stă neplivit, că nu i s-a aplicat nici o lucrare din cele recomandate de agrotehnică.

Un inginer de la Direcția agricolă regională București, trecînd prin Săndulița, a avut curiozitatea să facă un calcul spre a afla numărul plantelor pe unitatea de suprafață. A găsit 80 fire de griu și 300 buruieni la metru pătrat.

— Ce să fac — spune cîte odată tov. Pădureanu făcîndu-și autocritică — am și eu un defect, mai tovarăși. Sînt cam uituc. Și se pare că e mult adevăr în spusele lui. N-a plecat de pildă acum trei săptămîni cu șareta să vadă cum stau pregătirile pentru aria din Piteasca? Și uituc cum este, în loc să ajungă la arie, a nimerit împreună cu Bereșiu Elena, șefa punctului agricol din comuna Fundeni, în curtea dispensarului, unde au cules vișine.

Din 12 și pînă în 14 iulie, nu a venit la secție, iar cînd a fost întrebat pe unde a umblat a răspuns că în comunele Pirtila și Sărulești. Abia după ce un membru al comitetului executiv i-a atras atenția că nu l-a văzut pe acolo, inginerul Pădureanu și-a „adus aminte" că de fapt a fost în București, la domiciliu.

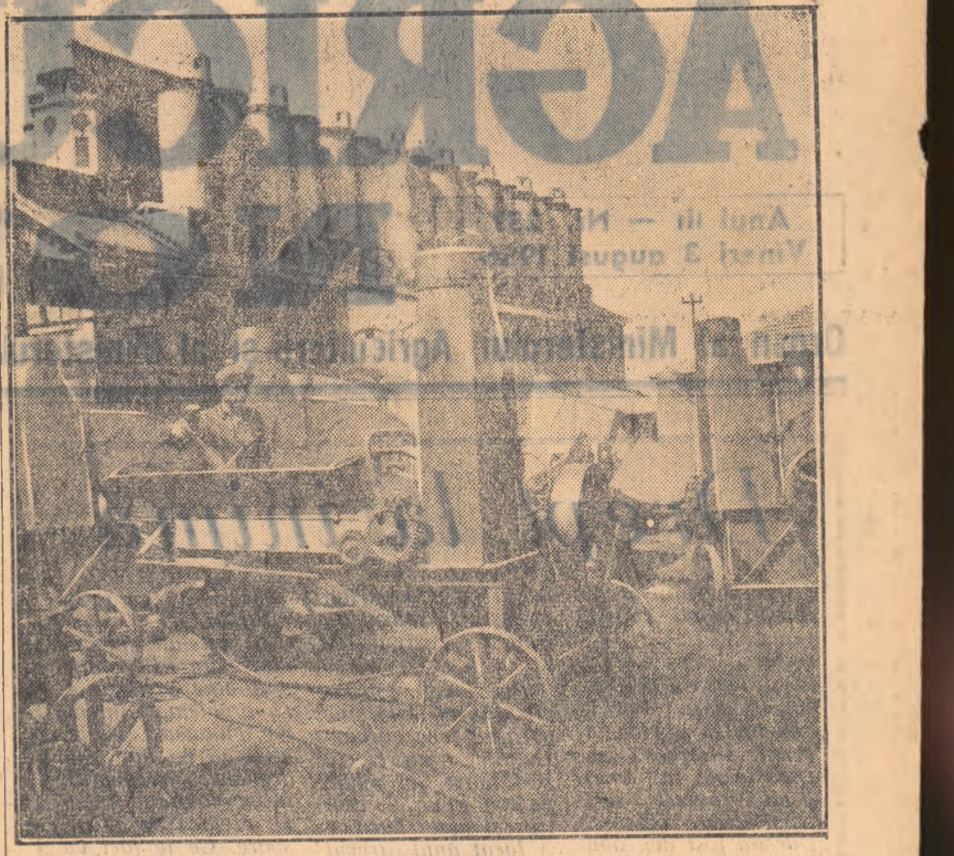
Pînă și pe formularul nr. 8, înaintat Direcției agricole regionale, a uitat să treacă suprafețele de izlaz rămase neînsămînțate în comunele Băneasa, Fundeni și Belciugatele. Curios este însă, că un singur lucru nu uită tov. Pădureanu: să prindă trenul de după amiază care-l duce „extenuat" înapoi, spre București.

P.S. *In ultima clipă aflăm că secția agricolă a raionului Brănești va primi o mașină. Ei, așa da! De acum încolo o să le arate tov. inginer Pădureanu ce înseamnă îndrumare agrotehnică!*

Singurii fericiți vor fi probabil bieții cai ai secției.

S. LEONARD

Industria în sprijinul agriculturii

La uzinele „7 Noiembrie" din Craiova, se produc pe lîngă alte mașini și unelte agricole, tocătoare de nutreț, după tipul sovietic R.S.S.-6. Aceste mașini sînt acționate cu ajutorul unui motor sau tractor și pot toca într-o oră 6 tone de nutreț.

In fotografie: Un nou lot de astfel de tocători mecanice a intrat în finisaj. Peste puțin timp noile mașini vor lua drumul unităților agricole socialiste.

Agronomul ne sfătuiește

Cum să facem recoltarea fructelor

O lucrare importantă ce se face acum în livadă este recoltarea fructelor.

Aceasta se execută în 2—3 etape la interval de cîteva zile, deoarece este știut că nu toate fructele dintr-un pom se coc o dată. La stabilirea momentului celui mai potrivit pentru cules trebuie să ținem seamă nu numai de condițiile climatice ale anului respectiv, de regiune, vîrsta pomului etc., ci și de destinația pe care o vor avea fructele (consum în stare proaspătă, conservare și industrializare).

Fructele destinate consumului în stare proaspătă trebuie culese la maturitatea comercială, adică cu 4—5 zile înainte de maturitatea fiziologică (coacere), pentru a nu se strivi în timpul transportului. Cele pentru magiun, marmeladă, sucuri, siropuri, sau pentru fabricarea rachiurilor, se vor recolta la sfîrșitul maturității fiziologice, deci cînd sînt bine coapte, deoarece în această perioadă conțin cea mai mare cantitate de zaharuri. Pentru compoturi și dulcețuri, fructele se vor culege spre sfîrșitul maturității comerciale.

Nu este bine să culegem fructele prea din vreme, deoarece au gust neplăcut, sînt acre și, păstrate timp mai îndelungat, se încrețesc, căpătînd un aspect urît. Dacă întîrziem însă cu recoltatul, fructele cad și se strivesc, perele căpătînd un gust mălăieț, iar merele, făinos.

O deosebită atenție trebuie dată și modului cum se face recoltarea. Astfel, fructele trebuie culese unul cîte unul cu mîna, sau cu culegătorul de fructe. Pentru a se evita lovirea și rănirea fructelor, coșurile culegătorilor nu trebuie să aibă o capacitate prea mare, iar pe fund să li se aștearnă un strat de talaj moale sau frunze.

Recoltatul fructelor pentru marmeladă, siropuri, sucuri etc. se poate face și prin scuturare. In acest caz, pămîntul de sub pomi se nivelează, după care se aștern pe jos prelate sau rogojini, pentru ca fructele care se rănesc sau se strivesc să nu se murdărească. Nu se vor bate pomii cu prăjina, pentru a nu li se rupe ramurile și ochii.

După recoltare, fructele se sortează după mărime, culoare și sănătate și apoi se ambalează spre a fi trimise la destinație.

Să însămînțăm și să plantăm cît mai multe legume pentru consumul de toamnă

Pentru o cît mai bună aprovizionare cu legume în timpul toamnei, este necesar ca de pe acum să însămînțăm și să plantăm suprafețe cît mai mari cu fasole fideluță, conopidă, gulioare, spanac, pătrunjel, mărar, salată, ceapă, usturoi și ridichi de lună.

Intrucît aceste legume se însămînțează sau se plantează după culturi abia recoltate, terenul trebuie bine pregătit, făcîndu-se, în acest scop, o arătură de 16-18 cm. adîncime, care se grăpează bine. Pe suprafețe mai mici, terenul poate fi săpat cu casmaua, avîndu-se grijă să se mărunțească cît mai bine.

O dată cu arătura, se îngrașă pămîntul cu gunoi de grajd bine putrezit sau cu mraniță, dîndu-se cîte 10 — 15 tone la hectar.

Epoca de însămînțare și plantare a legumelor de toamnă fiind de obicei secetoasă, este necesar să amenajăm terenul în vederea irigării. Inainte de semănat sau plantat, pămîntul se va uda pentru ca semințele sau răsadul să găsească umiditatea necesară încolțirii sau prinderii.

Semănatul și plantatul legumelor de toamnă se fac în felul următor: în prima jumătate a lunii august se continuă încă semănatul fasolei fideluțe, deoarece ea se însămînțează în etape, pentru ca piața să fie mereu aprovizionată. Fasolea fideluță se pune în cuiburi, la distanță de 30/30 cm, dîndu-se la hectar o cantitate de sămînță de 40 — 50 kg. Tot în această perioadă se însămînțează pătrunjelul de frunze și mărarul. La pătrunjel, semănatul se va face în rînduri, la 30 cm distanță unul de altul, fiind necesare 4 — 5 kg de sămînță la ha. Mărarul se seamănă prin împrăștiere, folosindu-se 5—8 kg de sămînță.

Tot între 10 — 15 august începe semănatul spanacului și se plantează răsadurile de conopidă și gulioare pe biloane sau pe straturi care să se poată iriga. Spanacul se seamănă prin împrăștiere (20 — 25 kg de sămînță la hectar). Este bine ca după semănat să se presare deasupra mraniță, pentru a nu se forma scoarță și a se păstra umezeala în pămînt. Conopida se plantează la distanța de 60/60 cm, iar gulioarele, la 30/30 cm.

In a doua jumătate a lunii august se plantează răsadurile de salată, se pune arpagicul pentru stufat și usturoiul pentru consumul verde și începe semănatul ridichilor de lună care se face succesiv din 15 în 15 zile. Este bine ca ceapa și usturoiul să se pună în intervalele pomilor din livadă, deoarece acestor plante le place umbra. Ridichile de lună se vor pune pe un loc însorit și bine îngrășat.

Pentru a da producții bogate, legumele și zarzavaturile semănate și plantate pentru consumul de toamnă cer o serie de lucrări de îngrijire. Astfel, pătrunjelul, mărarul și spanacul se plivesc, iar celelalte culturi se prășesc ori de cîte ori este nevoie. De asemenea, acolo unde terenul nu este amenajat pentru irigare culturile se vor stropi dimineața și seara.

Inștiințare

Ministerul Agriculturii, Direcția Generală S.M.T., aduce la cunoștință celor interesați următoarele:

1. — In anul școlar 1956-1957, se primesc ucenici în anul I, ce urmează a se califica la locul de muncă în S.M.T. în meseria de mecanic agricol.

2. — Durata de școlarizare este de 3 ani, în care timp ucenicii primesc pregătirea teoretică și practică.

La terminarea cursurilor, absolvenții primesc diploma de absolvire ca mecanic agricol și sînt încadrați ca muncitori calificați în S.M.T.

3. — După un stagiu de 2 ani în producție se pot înscrie la școala tehnică de maiștri, după terminarea căreia își pot continua studiile în învățămîntul superior.

4. — In timpul școlarizării, ucenicii primesc gratuit: școlarizarea (inclusiv manualele și rechizitele școlare), cazare, hrană, haine de vară și de iarnă (inclusiv încălțăminte), articole de higienă, echipament și lingerie de corp și de pat, precum și costul transportului în vacanță și practică.

Pe timpul practicii în producție primesc și o cotă parte din valoarea muncii realizate.

5. — Inscrierea se face pînă la 24 august la sediul fiecărei stațiuni de mașini și tractoare (S.M.T.), pe baza unei cereri însoțită de următoarele acte:

— certificat de naștere
— certificat de studii
— certificat de sănătate
— declarație tip din care să rezulte starea materială a părinților.

Examenul de admitere va avea loc între 27—31 august, după cum urmează:

— la 27 august proba scrisă
— de la 28—31 august examinare orală
— la 31 august comunicarea rezultatelor

Examinarea se va face din materiile: limba maternă scris și oral și matematici scris și oral, din materia predată în cursul elementar. Orice informații suplimentare se pot primi de la Serv. Reg. S.M.T. sau de la stațiunile de mașini și tractoare.

IN AJUTORUL MECANIZATORILOR

Cum pot fi înlăturate defecțiunile ivite în timpul lucrului la batoză

In timpul funcționării batozelor, se pot ivi o serie de defecțiuni care trebuie înlăturate imediat pentru a nu stînjeni bunul mers al treierișului. Indicăm mai jos, pe scurt, modul de remediere a celor mai frecvente defecțiuni.

1. — **In paie rămîn spice netreierate.** In acest caz, se va controla cu atenție alimentarea tobei, care trebuie făcută uniform, cu snopii dezlegați și bine resfirați. Turația tobei va trebui astfel reglată, încît să nu depășească limitele admise de tipul mașinii respective; iar grătarul (contrabătătorul) să fie bine potrivit. De asemenea, se va observa ca șinele tobei (bătătorului) sau cele ale grătarului să nu fie uzate.

2. — **Toba sparge boabele.** Pentru a afla și remedia cauzele acestui neajuns, vom verifica mai întîi dacă boabele nu sînt sfărîmicioase prin specificul lor, după care vom controla dacă șinele tobei nu au șuruburile de fixare îngropate în așa fel încît să facă corp comun cu crestăturile șinelor, dacă ele nu sînt paralele cu axul sau se află la distanță inegală între ele, dacă axul tobei are joc în lagăre și dacă distanța dintre tobă și grătar nu este prea mică. Se va opri mașina și se vor remedia defecțiunile observate. In cazul cînd toba va continua să spargă boabele, îi vom micșora turația, folosind o șaibă mai mare. Trebuie știut că sînt admise spărturi de boabe pînă la 1 la sută la orz, trifoi și lucernă, pînă la 2 la sută la griu și secară și pînă la 5 la sută la leguminoase; ca mazăre, fasole etc.

3. — **Grohăitorul sparge boabele.** Defecțiunea este posibilă atunci cînd bătătoarele și cuțitele sînt prea aproape de peretele grohăitorului, în care caz ele se vor îndrepta. Grohăitorul poate sparge boabele și atunci cînd este reglat necorespunzător, ori cînd are piesele active rupte sau prea ascuțite.

4. — **Paiele se înfășoară pe tobă.** In acest caz trebuie să se întindă bine curelele de transmisie și să se verifice dacă toba are 1.050 rot/min. Paiele se înfășoară pe tobă atunci cînd ele sînt încurcate în snopi sau aceștia (snopii) se introduc legați în coșul de alimentare.

5. — **Caii nu transportă normal paiele.** Pentru a remedia această defecțiune, se va verifica numărul de rotații prescrise pentru axul cailor; dacă eventual perdelele împiedică ieșirea paielor, acestea se vor ridica mai sus.

6. — **In paiele mărunte se găsesc boabe.** Paiele mărunte sînt produse atunci cînd grătarul este prea strîns. Se va observa dacă numărul curselor dîrmonului este cel prescris, adică de 215 oscilații/min., sau mai mare. Se poate întîmpla ca această defecțiune să se datoreze faptului că batoza nu a fost pusă la nivel și are o înclinație accentuată spre gura paielor. Cînd în paiele mărunte, pe lîngă boabe, se găsește și pleavă, se va curăți sita primului curățitor și se va micșora deschiderea vîntului mare, ori se va ridica mai sus scîndura din fața vîntului.

7. — **Boabele nu sînt bine curățite.** Pentru a se înlătura acest neajuns, se va întrebuința o sită de boabe cu găuri mai mici, prin care să treacă numai boabele, iar obloanele vîntului mare se vor deschide mai mult.

8. — **Sitele sînt supraîncărcate, iar boabele dau peste site.** De data aceasta se recomandă o sită de boabe cu găuri mai mari, după felul și calitatea boabelor. Totodată, se va deschide mai mult vîntul, iar dîrmonul sau sita de pleavă se va ridica mai mult.

9. **Elevatorul cu cupe se înfundă.** In acest ultim caz, se vor lua următoarele măsuri: se vor așeza la vîntul mic site cu găuri mai mari, pentru a nu avea loc o întoarcere a boabelor, iar la vîntul mare se va așeza o sită cu găuri mai mici, care să lase să treacă mai puține paie tocate la elevator. De asemenea, se va mări numărul cupelor.

Trebuie subliniat faptul că pentru remedierea defecțiunilor care fac ca treierișul să nu decurgă în bune condiții, reparațiile și reglarea mecanismelor se vor face numai în timpul staționării batozelor.

Pentru bunul mers al treierișului și funcționarea neîntreruptă a batozelor, este absolut necesar **să se respecte cu strictețe de către batozari normativul de îngrijiri tehnice, zilnice și periodice, după cum urmează:**

INGRIJIREA NR. 1 (I.1)

Această îngrijire se face în trei etape.

I. — **Zilnic, înainte de a se începe lucrul,** se verifică orizontalitatea batozei cu ajutorul nivelei de aer; se controlează dacă nu sînt obiecte străine, în interiorul batozei; se verifică rotirea ușoară a axelor, funcționarea ușoară a mecanismelor de reglare (tobă-grătar, șaibă superioară a elevatorului, subărele grohăitorului, subărele vînturilor); se verifică fixarea ramelor sitelor în cutiile lor; se curăță gresoarele și se face ungerea conform tabelei de ungere; se verifică starea tehnică a apărătoarelor roților de transmisie, curelelor și extinctoarelor.

II. — **In timpul lucrului** (după cca 5 ore de funcționare): se oprește batoza și se verifică aparatul de treierat, la nevoie se strîng șuruburile slăbite; se verifică starea lagărelor; se curăță gresoarele și se face ungerea; se curăță sitele de țepi, de pleavă și îndeosebi se curăță interiorul tobei de resturile de plante și pămînt; se verifică curelele la cusături.

III. — **După terminarea lucrului,** se curăță batoza de pleavă, ariste, praf, boabe sparte etc.; se verifică starea pieselor și organelor de lemn (brațe, arcuri, obloane); se scot curelele de pe roțile de transmisie, se verifică starea lor, apoi se adăpostesc; se verifică și la nevoie se strîng piulițele și șuruburile slăbite.

INGRIJIREA NR. 2 (I.2).

Se execută după fiecare 30 de ore de funcționare sau circa 15 hantri. Pe lîngă lucrările prevăzute la îngrijirea tehnică nr. 1, în cadrul acestor îngrijiri se verifică starea curelelor, cele deteriorate reparîndu-se prin coaserea cu curelușe sau prin prinderea cu șuruburi ori agrafe speciale; se înlocuiesc șuruburile și piulițele defecte, se completează scîndurile rupte; se verifică starea căptușelii de tablă și la nevoie se prinde cu ținte sau șuruburi pentru lemn; se curăță gresoarele și se face ungerea generală.

Respectînd întrutotul regulile de întreținere tehnică zilnică și periodică, supraveghind cu atenție mersul mașinii și calitatea treierișului și luînd la vreme toate măsurile pentru înlăturarea defecțiunilor ivite în funcționarea batozei, treieratul va decurge în bune condiții și se va termina în cel mai scurt timp.

I. LEȘEANU

In raionul Alesd din regiunea Oradea, pe lîngă muncile de seceriș și treieriș se desfășoară din plin și recoltarea furajelor. Iată în clișeu două harnice țărănci muncitoare lucrînd la strînsul și căpițatul fînului.

Lucrări de folos obștesc

Lucrînd cu însuflețire, țăranii muncitori din comuna Colonești, raionul Bacău, au terminat mai zilele trecute construirea, prin muncă voluntară, a trei poduri în lungime de peste 15 m și repararea a patru podețe ce erau stricate încă din primăvară. Tot prin muncă voluntară, ei au transportat peste 50 de căruțe cu nisip și pietriș pentru repararea șoselei principale ce trece prin comuna lor.

In fruntea acțiunii de înfrumusețare a comunei s-au situat țăranii muncitori Gheorghe Silov, Vina Gheorghe, Onofrei Constantin, Viorica Neagu și alții.

Constantin Predescu
corespondent

Cu fiecare tractor cîte un hantru peste norma zilnică

Inițiativa brigăzii a 5-a de la S.M.T. Pantelimon, de a realiza zilnic cu fiecare tractor cîte un hantru peste normă, precum și inițiativa brigăzii I de la S.M.T. Castelu, privind economisirea a cel puțin două kg. de carburanți de fiecare hantru realizat pe tractor, s-au extins la un mare număr de brigăzi din S.M.T.-urile regiunii Constanța. La S.M.T. Chirnogeni 28 de tractoriști aplică inițiativa brigăzii a 5-a de la S.M.T. Pantelimon: în 10 zile, de exemplu, tractoristul Gh. Socedel a lucrat 73 de hantri, Ion M. ...unu 79, iar Radu Lepădatu 63 de hantri, depășind planul cu cîte 80—100 la sută. La aceeași stațiune, 35 de tractoriști aplică inițiativa brigăzii I de la S.M.T. Castelu, aducînd stațiunii însemnate economii de carburanți. Brigada a 8-a, de exemplu, de la această stațiune a economisit în medie, pînă acum, 4.76 kg. de motorină, brigada a 11-a circa 5 kg. iar brigada a 5-a peste 3 kg motorină de fiecare hantru.

Toate cele 14 brigăzi de tractoriști de la S.M.T. Țăndărei și brigăzile a 10-a, a 11-a și a 12-a de la S.M.T. Fetești aplică inițiativa mecanizatorilor de la S.M.T. Castelu.

Cele două inițiative, privind depășirea normei zilnice cu cel puțin un hantru de fiecare tractor și economisirea a cel puțin două kg. carburanți pe hantru realizat, sînt aplicate și de numeroși alți tractoriști de la S.M.T.-urile Topraisar, Horia și Făcăeni.

Valorifică cereale din noua recoltă

Țăranii muncitori din raionul Caracal au început să valorifice prin cooperative cereale din noua recoltă. Încă de la arii, au valorificat pînă acum peste 30.000 kg.

Mulți țărani muncitori din comuna Rotunda, printre care Dumitru Dorobanțu, Ion Militaru, Ion Vălean, Radu Haraiambie și alții au valorificat între 150—400 kg. de cereale. In această comună, în cîteva zile au fost valorificate peste 2.000 kg cereale. Insemnate cantități de cereale din noua recoltă au fost valorificate și în alte comune ale raionului.

Sărbătoare la colectiva din Lăceni

Bătălia pentru o recoltă bogată... Ca să înțelegi pe deplin titlul acestor cuvinte, ar fi trebuit să treci neapărat, în toiul campaniei, pe la colectiva din Lăceni. Ai fi văzut atunci, în ceasul de ieratie al amiezii, munca încordată a secerătorilor, fețele lor înnegrite de praf și sudoare, din care răsărea, alb, numai mărgăritarul dinților. Iar noaptea, la aria de treier, în lumina gălbuie, tremurătoare a farurilor de la tractoare, oamenii păreau niște tainici spiriduși, osîndiți să umple fără istov burdihanul nesățul al mătăhăloasei batoze.

Și bătălia a fost cîștigată! Colectiviștii din Lăceni au terminat primii pe raionul Alexandria recoltatul păioaselor. Tot ei au fost cei care au obținut chitanța nr. 1, pentru predarea în întregime a cotelor. Și pentru că sînt cu adevărat buni gospodari, cei din Lăceni și-au achitat de îndată plata în natură pentru munca efectuată de S.M.T. și și-au pus deoparte și o anume cantitate de grîu, care, valorificată, le va da putința să-și cumpere în curînd un autocamion.

Socotelile mari o dată încheiate, zorului de pe cîmp i-a luat locul cel din birourile colectivei. Două zile și două nopți, Ivan Cotea, contabilul gospodăriei, a muncit la întocmirea lucrărilor de evidență necesare împărțirii avansurilor. Iar duminică, la Lăceni a fost sărbătoare. Colectiviștii au primit avansurile de 40 la sută.

Din Alexandria și Purani, din Grosu și Orbeasca, zeci de căruțe au adus oaspeții veniți să ia parte la sărbătoarea celor din Lăceni. Se adunaseră laolaltă colectiviști, întovărășiți, țărani muncitori cu gospodării individuale, ba chiar și mecanizatori de la S.M.T. Orbeasca ce munciseră pe ogoarele colectivei.

Soare P. Ivan, președintele, nu mai știa cum să se împartă. Cu fața îmbujorată de emoție, strîngea mîinile prietenilor și cunoscuților, veghea la rînduiala meselor sau mîngîia cîte un țînc strecurat printre picioarele celor mari.

Aproape de ora 10, a început să se desfășoare adunarea generală a gospodăriei colective, la care luau parte și peste 100 de invitați.

— Anul acesta, la 6 august — a început președintele — gospodăria colectivă „Progresul" din Lăceni împlinește 6 ani de existență. In anii ce au trecut, ca și mereu mai înainte, mereu spre mai bine. Numărul familiilor a crescut, în răstimp, de la 33, la 112, iar suprafața, de la 209 la 438 de hectare. O dată cu numărul colectiviștilor a crescut și producția la hectar, s-au dezvoltat ramurile anexe. Traiul colectiviștilor s-a îmbunătățit din ce în ce. Mulți și-au construit case, și-au cumpărat vaci și oi, aparate de radio și biciclete.

Trecînd apoi la rezultatele muncii din acest an, președintele a arătat că, datorită aplicării regulilor agrotehnice, s-a obținut o producție medie de 2.150 kg. grîu și 2.450 kg. de orz la hectar, iar pe cele 7 hectare însămînțate cu cartofi s-a realizat o producție de 12.500 kg. la hectar.

In sectorul zootehnic, s-au obținut pînă acum peste 16.000 litri de lapte de vacă și de oaie, 450 kg. lînă, 10.500 de ouă de găină și 3.450 de ouă de rață, 201 miei, 10 viței, 245 de purcei și alte produse, din care cea mai mare parte au fost valorificate prin cooperativă.

Un ropot de aplauze a acoperit ultimele cuvinte ale președintelui. Se bucurau laolaltă de succesele obținute, atît colectiviștii, cît și oaspeții. Apoi, adunarea generală a aprobat darea de seamă, precum și situația avansurilor din care a reieșit că fiecare colectivist primește la ziua-muncă, numai ca avans 2,100 kg. de grîu, 500 gr. de orz, diverse alte produse și 3 lei.

Rînd pe rînd, au luat apoi cuvîntul Mitrea Anghel, colectivist din comuna Purani, Florea Burcea, întovărășit din Alexandria, Gheorghe Șuțuparu, mecanizator de la S.M.T. Orbeasca, și alții.

Stanca Năsoi, colectivistă din Lăceni, a ținut să spună și ea cîteva cuvinte celor adunați.

— Mă cunoașteți mulți din cei aflați față. Rușine nu mi-i să spun că pînă a intra în colectivă am dus-o greu. Un petic de pămînt și un bordei, atît mi-era averea pe lume. Si-acum, după ce s-o termina împărțeala, rogu-vă numai să poftiți pe la casa mea cea nouă, să-mi vedeți belșugul. Veți înțelege atunci, poate, mai bine decît din vorbe, ce înseamnă viața în colectivă.

In acel moment, Nicolae Badea, țăran muncitor din Lăceni, a țîșnit din rîndurile celor adunați și s-a îndreptat către masa prezidiului.

— Stau peste drum de gospodărie — a spus el — și am văzut cum crește și înflorește colectiva. De ce-oi fi stat pînă azi la gînduri, nici eu nu știu prea bine. Acum însă, tovarășe președinte, dă-mi un toc și hîrtie. Din clipa asta, dacă mă primiți printre voi, sînt colectivistul Nicolae Badea...

Colectivistul Stan Alexandru, împreună cu membrii familiei sale, încarcă sacii cu grîu în căruță.

INSEMNĂRI

IN ULTIMII ANI

Un pod nou de lemn, durat numai de vreo două luni, peste apa spumoasă a Steiului, o șosea asfaltată, ce duce către satele din apropiere: Totia Mică, Totia Mare, Ripbs, Spini și Jeledinți... Vreo douăzeci de case noi, din cărămidă, încă netencuite, revărsate printre grădini... Alte case, din piatră, la poalele culmii Simeriei. Iar dincolo, în față, intr-o depărtare parcă de vis, se înalță munții Rapoldului, Vărmajui, Cărpinișului și Joajului...

Acestea sînt elementele cele mai de seamă ce-ți atrag privirile în minunatul decor al satului Simeria Veche din raionul Hunedoara, îndată ce ai pătruns pe ulițele lui. Sat micuț și cu puțină vreme în urmă, un biet cătun. Dar ce salt uriaș a făcut el în ultimii ani!

Cu patru ani în urmă, satul acesta nu avea școală. Ca să învețe carte, copiii țăranilor muncitori trebuiau să bată cale de peste 3 kilometri iarna pînă la tîrg, la Simeria. Acum au o școală mare, cu săli de clasă spațioase. Clădirea a fost ridicată prin autoimpunere. Din tată în fiu, oamenii de aci nu-și luminaseră casele decît cu opaițe și lămpi de gaz. Cu doi ani în urmă, ei au hotărît să-și electrifice satul. Au procurat stîlpi lungi, le-au dat cu catran, au săpat gropi. Au venit electricienii și au întins rețeaua electrică racordată la cablul de înaltă tensiune. Azi, în cele 150 de case din sat ard becuri electrice.

Oamenii nu s-au oprit aici. La îndemnul organizației de partid, ei au făcut două cuptoare de cărămidă, au adus var și ciment și i-au chemat din nou pe meșterii zidari. Au înălțat în cîteva luni un cămin cultural model. In sala de spectacole cu 250 de locuri, au loc în tot timpul anului, în zilele de odihnă, festivaluri. Cine n-a auzit oare în regiunea Hunedoara de brigada artistică de la Simeria Veche, care a obținut la concursul echipelor pe țară de amatori, premiul I pe regiune? Cine n-a auzit în regiune de animatorul acestei echipe, de țăranul muncitor Nemeș Manase, poet, compozitor și dirijor?

Cu cîțiva ani în urmă, țăranii muncitori din Simeria Veche băteau drumul pînă la tîrg pentru orice fel de cumpărături. „Facem local pentru cooperativă", și-au zis ei, și au pornit la treabă. Au adus cherestea, au construit ei înșiși rafturi, teighele. Azi, Simeria Veche se mîndrește și cu un magazin al cooperativei ce se poate lua la întrecere cu cea mai bună cooperativă din regiune.

Cea mai nouă înfăptuire a celor din Simeria Veche este gospodăria colectivă înființată acum o lună.

Am plecat din satul acesta, pe înnoptate, cînd se aprindeau luminile. De prin toate casele răzbăteau melodiile radioului. In acest an, Simeria Veche a fost și radioficată...

Cînd s-au făcut toate cele despre care am pomenit mai sus? Numai în ultimii 3—4 ani.

Sînt înfăptuiri ale oamenilor liberi, care, călăuziți de partid, își făuresc o viață nouă, fericită.

AL. RAICU

Insămînțarea artificială la animale — o metodă ce trebuie aplicată mai larg

Insămînțarea artificială este o metodă zootehnică avansată, care poate contribui simțitor la înmulțirea și îmbunătățirea calitativă a raselor de animale.

In alte țări, această metodă este foarte răspîndită. In U.R.S.S., de pildă, se însămînțează anual în mod artificial peste 180 de milioane de animale. Prin mijloace moderne puse la îndemînă de către stat s-a reușit ca sperma să fie transportată la distanțe mari.

Mult răspîndită este această metodă și în R. Cehoslovacă, unde mai bine de 76 la sută din efectivul existent de vaci se însămînțează artificial, și în R. P. Bulgaria, unde anual se însămînțează artificial peste 2 milioane și jumătate de oi.

La fel, în țările occidentale, monta naturală la vaci a fost înlocuită în mare parte prin însămînțări artificiale. In Anglia, spre exemplu, se însămînțează artificial peste 700.000 de vaci anual, în Danemarca peste 1.300.000 de vaci anual, iar în Statele Unite ale Americii de Nord, peste 4 milioane de vaci anual.

In anii din urmă, în țara noastră a început să fie răspîndită din ce în ce mai mult această metodă. In acest scop, a luat ființă un număr însemnat de stațiuni de însămînțări artificiale, care au fost dotate cu aparatura necesară și încadrate cu personal de specialitate.

Deși însămînțările artificiale la vaci se practică în țara noastră numai de 4 ani, rezultatele obținute pînă acum în privința micșorării procentului de sterilitate sînt foarte bune.

Este demn de redat aci exemplul regiunii Pitești, unde funcționează peste 60 de stațiuni de însămînțări artificiale la vaci. Ca urmare a activității desfășurate de aceste stațiuni, procentul de fecunditate (numărul vacilor rămase pline) a fost în anul trecut de 91 la sută, iar al natalității (numărul viteilor născuți) de 86 la sută. Față de anii cînd se practica la vaci numai monta naturală, procentul de sterilitate în regiunea Pitești a scăzut datorită însămînțărilor artificiale, de la 27 la sută la 14 la sută.

Pentru a ne da și mai bine seama de avantajele economice ale acestei metode vom mai da un exemplu. La stațiunea de însămînțări artificiale din orașul Vaslui, de pildă, la cele 345 de vaci însămînțate artificial, procentul de fecunditate a fost de 93 la sută, în timp ce la alte 145 de vaci care au fost montate natural, procentul de fecunditate a fost de 45 la sută.

Un alt avantaj al acestei metode este și acela că reproducătorul nevenind în contact direct cu femelele, se previne astfel pericolul răspîndirii bolilor molipsitoare care se transmit prin montă, cum ar fi durina, trichomoza, vaginita granuloasă, bruceloza etc.

Dar metoda însămînțărilor artificiale la animale mai are și alte avantaje din punct de vedere economic. E suficient să arătăm că pentru cele 53.000 de vaci însămînțate artificial în cursul anului 1955 în țara noastră s-a folosit la montă un număr de numai 396 tauri, în timp ce pentru monta naturală, la același efectiv de vaci, ar fi fost necesari 755 de tauri. Calculîndu-se întreținerea pe timp de un an a celor 396 de tauri din stațiunile de însămînțări artificiale, vom vedea că aceasta a costat cca 800.000 lei, în timp ce pentru cei 755 de tauri ar fi fost necesară cheltuirea unei sume de peste un milion lei.

De asemenea, în cursul anului 1955 pentru însămînțarea artificială a unui număr de 1.200.000 de oi, s-au folosit în stațiuni 1.200 de berbeci din cele mai bune rase, în timp ce pentru monta naturală, la același efectiv, ar fi fost necesară întreținerea unui număr de 20.000 de berbeci.

In cadrul stațiunilor de însămînțări artificiale la animale activează un număr însemnat de tehnicieni, care prin felul lor conștiincios de a lucra și-au căpătat pe deplin încrederea crescătorilor de animale. Așa este cazul agentului zooveterinar Crăiță Gheorghe, decorat cu Ordinul Muncii, de la stațiunea Oltenița, regiunea București, care, printr-o bună organizare a muncii la stațiunea pe care o conduce, a asigurat însămînțarea artificială a unui număr de 6.200 de oi. La fel s-a evidențiat și tehnicianul N. Caramanu de la stațiunea de însămînțare artificială din comuna Prejmer, regiunea Stalin, care a obținut un procent de fecunditate de 90 la sută la cele 300 de vaci însămînțate artificial.

Ar fi greșit dacă ne-am declara mulțumiți cu rezultatele obținute pe acest tărîm. Este necesar să ne îndreptăm atenția și eforturile în primul rînd spre lichidarea lipsurilor și greutăților existente, să ridicăm activitatea stațiunilor de însămînțări artificiale la nivelul cerințelor. Trebuie arătat că mai sînt multe regiuni în care numărul vacilor însămînțate artificial este destul de redus. Așa, de pildă, în regiunea Ploești, deși au existat toate condițiile necesare, planul însămînțărilor artificiale la vaci n-a fost realizat decît în procent de 67 la sută, în regiunea București în procent de 80 la sută, în regiunea Timișoara de 84 la sută etc. Unele stațiuni de însămînțări artificiale, ca cele din comunele Tescani, regiunea Bacău, Vida, regiunea București, și altele, datorită slabei lor activități, aproape că nu-și justifică existența.

Experiența de pînă acum a dovedit că rezultatele bune în privința realizării planului de însămînțări artificiale la animale au fost obținute numai acolo unde paralel cu buna organizare a activității stațiunilor s-a desfășurat și o susținută muncă de lămurire a producătorilor agricoli asupra foloaselor economice pe care acestia le au dacă admit însămînțarea animalelor lor pe cale artificială. Trebuie spus că în multe regiuni organele zooveterinare, neglijînd acțiunea de popularizare a metodei însămînțării artificiale, nu au făcut totul pentru convingerea producătorilor agricoli asupra acestui lucru. Astfel, în regiuni ca Pitești, Craiova și altele, materialul de propagandă (broșuri, foi volante etc.) trimise de Ministerul Agriculturii stau și acum la direcțiile agricole, nefiind difuzate în rîndul crescătorilor de animale. In ultimele luni serviciile de propagandă din cadrul Direcțiilor agricole regionale au primit un număr însemnat de diafilme cu tema „Foloasele însămînțării artificiale" dar care nici pînă acum nu au fost trimise în întregime spre a fi rulate la căminele culturale din comune.

O lipsă importantă în această privință o are și Direcția generală a creșterii animalelor din Ministerul Agriculturii, care nu s-a preocupat în suficientă măsură de organizarea unor acțiuni susținute în vederea popularizării acestei metode avansate.

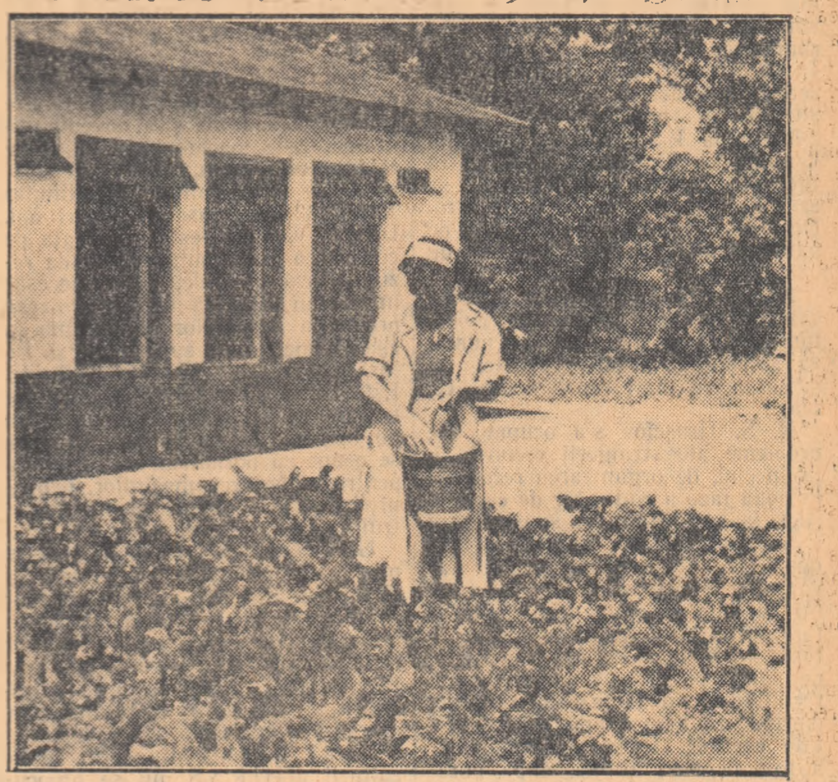
In luna septembrie va începe activitatea stațiunilor de însămînțări artificiale la oi. Direcția generală a creșterii animalelor din Ministerul Agriculturii va trebui să întreprindă o acțiune organizată de îndrumare și control a modului de desfășurare a muncii la stațiunile de însămînțări artificiale, să-i sprijine pe operatorii de la aceste stațiuni pentru a-și îndeplini obligațiile.

Datorită faptului că în unele stațiuni pregătirea profesională a unor operatori lasă încă de dorit, se pune problema organizării unor cursuri de instruire a acestora. Tehnicienii trimiși de minister în regiuni ar putea aduce o contribuție serioasă în această privință, mobilizînd organele sanitar-veterinare de la regiuni și raioane ca acestea să sprijine pe toate căile acțiunea de ridicare a calificării profesionale a operatorilor de la stațiuni, astfel încît să existe garanția că planul de însămînțări artificiale la animale pe fiecare stațiune, raion și regiune în parte va fi realizat în întregime.

In anii care urmează, numărul stațiunilor de însămînțări artificiale se va extinde simțitor, ca și raza de activitate a acestora. De pildă, pentru anul 1957, Ministerul Agriculturii are în plan înființarea unor centre de însămînțări artificiale mai mari, menite să deservească un număr mare de comune. Aceste stațiuni vor fi prevăzute cu mijloace moderne de transportare a spermei reproducătorilor la mari distanțe. Crescătorii de animale și îndeosebi unitățile agricole socialiste de stat și cooperatiste, dacă vor sprijini cu toată încrederea activitatea acestor stațiuni artificiale, vor putea să-și sporească numărul de animale cu o mare productivitate, de la care să obțină venituri însemnate.

Dr. C. MIHAILESCU
medic veterinar din Ministerul Agriculturii și
Ing. zoot. N. FARASCHIVESCU
din Institutul de Cercetări Zootehnice

O CRESCĂTOARE DE PĂSĂRI

Creșterea păsărilor constituie o importantă ramură de producție în gospodăria agricolă de stat Hălăucești, raionul Pașcani. Printre muncitorii fruntași din această gospodărie se numără și tovarășa Maria Țigărășanu, din brigada I de la secția Mogoșești. Ea are în îngrijire 1600 de pui de găină.

Iat-o, în fotografie, dînd de mîncare micilor săi protejați.

De ce nu se realizează planul de producție în sectorul zootehnic al G.A.S. „I. C. Frimu"

Directivele celui de al doilea ...ngres al partidului, ca și re...ta rezoluție a plenarei Comite...ui Central al P.M.R. din 16—17 ...e a. c., pun în fața gospodării... agricole de stat sarcina ca ...ntr-o îmbunătățire radicală a ...ivității lor să devină unități a...cole socialiste rentabile, capabile ...contribuie într-o măsură cît mai ...re la aprovizionarea oamenilor ...ncii cu produse agricole-marfă. ...tenție deosebită pe această linie ...uie să acorde gospodăriile agri...e de stat și problemei creșterii ...malelor.

...Numeroase gospodării de stat, ca ...S.-Popești Leordeni, regiunea ...curești, G.A.S.-Bădeni, regiunea ...i, și altele, datorită muncii stă...oare depuse de colectivele de ...ncitori, tehnicieni și ingineri, ...reușit să obțină anul trecut ca ...în cursul primului semestru al ...stui an, succese importante în ...rirea numărului de animale și ...cării productivității lor. Unele ...cese au fost obținute în a...stă privință și la gospoda... agricolă de stat „I. C. Fri...", regiunea București. Astfel, ...cursul anului trecut, planul la ...e de vacă a fost depășit sub ra... cantitativ și realizat din punct ...vedere al prețului de cost.

...ra de așteptat ca anul acesta, ...ctivul de muncă din cadrul ...orului zootehnic al gospodăriei ...dezvolte succesele obținute ast...încît să se poată asigura înde...irea cu succes a planului de ...ducție pe anul în curs. Din pă... însă lucrurile nu s-au petrecut ... Pe primul semestru al acestui ... planul de producție global la lapte de vacă a fost realizat în procent de numai 80 la sută, iar la producția de lapte-marfă livrat statului, în procent de numai 43 la sută. In ceea ce privește prețul de cost trebuie arătat că un litru de lapte de vacă realizat în această gospodărie costă 1,79 lei în loc de 1,1 lei, iar un vițel costă 179 lei în loc de 101 lei cît prevede sarcina de plan. In sectorul ovin, sarcina de plan la producția globală de lapte de oaie s-a realizat în procent de 61 la sută, producția-marfă la lapte de oaie în procent de 60 la sută, iar planul la miei înțărcați în procent de 74 la sută. Lipsuri mari în ce privește realizarea planului pe primul semestru al acestui an există și în sectoarele apicol și avicol ale gospodăriei.

Slabele rezultate obținute în sectorul zootehnic al acestei gospodării se datoresc defecțiunilor existente în organizarea muncii, lipsei de îndrumare și control, precum și faptului că nu se aplică regulile zootehnice înaintate de hrănire și îngrijire a animalelor. De luni de zile, îngrijitorii de vaci și tineret bovin sînt lipsiți de un program pe baza căruia să-și desfășoare activitatea zilnică. Atît alimentația, îngrijirea, cît și mulsul vacilor se fac la întîmplare, la ore neregulate, după bunul plac al tovarășului Sorin Perianu, brigadier la sectorul taurin.

Deși gospodăria are asigurată baza furajeră, fapt ce dovedește că există condiția principală pentru realizarea planului la lapte, totuși vacile continuă să fie alimentate în mod cu totul necorespunzător. Ele nu primesc rații alimentare în raport cu producția de lapte și greutatea lor corporală, ci sînt furajate cu rații uniforme. Și de multe ori se întîmplă că unele vaci cu producții mai mici de lapte să primească rații mai mari, aceasta pentru că la alcătuirea rațiilor, furajele nu sînt cîntărite, ci luate după ochi. In același mod defectuos se face și hrănirea tineretului taurin. După cum spune brigadierul, cei 35 de viței, cît cuprinde lotul de tineret taurin al gospodăriei, primesc zilnic în afară de pășune, o rație de cîte 6 kg de lapte de vacă integral. Aceasta pentru că separatorul de lapte al gospodăriei se află la reparat de cîteva luni și nimeni nu se îngrijește să-l aducă și să-l pună în funcțiune. Or, este știut că hrănirea viteilor numai cu lapte integral duce la ridicarea prețului de cost al fiecărui kg spor de creștere în greutate la viței și influențează în mod negativ realizarea sarcinii de plan la producția de lapte-marfă.

Dar problema aceasta are și un alt aspect. Dacă viteii ar primi asemenea rații de lapte nesmîntînit, s-ar cuveni ca ei să fie grași și frumoși, buni pentru a fi opriți de prăsilă. Lucrurile însă nu stau de loc așa. In cursul semestrului trecut, 8 viței au trebuit să fie sacrificați din cauza proastei întrețineri, iar din lotul de viței existenți mulți sînt slab dezvoltați. Inseamnă deci că spusele brigadierului zootehnic nu se potrivesc cu realitatea. Fiindcă altminteri cum se explică totuși decalajul mare ce există între cantitatea de lapte globală realizată și cantitatea de lapte-marfă livrată statului? Acest decalaj este explicat de faptul că o cantitate mare de lapte este sustrasă de unele elemente necinstite. Chiar acum cîteva seri, brigadierul din sectorul taurin a dat „pe sub mînă" unei funcționare din gospodărie o damigeană cu lapte de vacă. Acesta nu este singurul caz care arată că produsele din sectorul zootehnic al gospodăriei apucă pe căi lăturalnice. Din întreaga cantitate de zer ce rezultă zilnic de pe urma prelucrării laptelui de vacă și oaie, nici măcar un litru nu este folosit pentru hrănirea porcilor gospodăriei. Zerul este folosit ca hrană numai pentru porcii din proprietatea personală a unor salariați ai gospodăriei. Printre aceștia se numără Constantin Chelu, brigadier la oi, care are un număr de 7 porci, contabilul Anatoli Hartea, care are 6 porci, Dorofei Ionescu, magazionerul etc.

Multă neglijență se manifestă și în ce privește respectarea regulilor de igienă în îngrijirea și în mulsul vacilor. In loc ca țesalele și periile să fie repartizate muncitorilor pentru a curăți cu ele vacile, ele stau încuiate în magazia gospodăriei. De asemenea, gunoiul de grajd, în loc să fie depozitat în platforma de gunoi, este aruncat la voia întîmplării în jurul grajdului. Mulsul vacilor se face în mod neigienic. Deși este cunoscut faptul că masajul rațional al ugerului în timpul mulsului și după muls este un mijloc important pentru sporirea producției de lapte, totuși această metodă avansată nu este aplicată de nici unul din mulgători. In grajduri nu există grafice în care să se arate sarcinile de plan ce revin fiecărui mulgător și cantitatea de lapte mulsă zilnic de la fiecare vacă în parte.

Din pricina întreținerii necorespunzătoare a vacilor, în cursul primăverii s-au îmbolnăvit și a fost nevoie să fie sacrificate 5 din cele mai bune vaci de lapte. Din aceleași motive au murit sau au fost sacrificate și un însemnat număr de oi. E curios procedeul folosit de brigadierul Chelu Constantin, pentru justificarea pierderii acestor animale. Acesta, fără a chema medicul veterinar ca să constate cauzele reale ale morții oilor, și-a permis să întocmească de unul singur actele de justificare.

Gospodăria agricolă de stat „I. C. Frimu" are suficient personal tehnic calificat. Din păcate nu toți tehnicienii înțeleg să-și facă în mod conștiincios datoria. Tehnicianul zootehnist Micu Ion se plimbă în tot cursul săptămînii pe la București sau în alte părți, în loc să stea în mijlocul muncitorilor din sectorul zootehnic pentru a-i îndruma și sprijini în muncă.

Nu se poate spune că tov. Marinescu Constantin, directorul gospodăriei, nu cunoaște cele ce se petrec în sectorul zootehnic. Pînă acum însă el n-a făcut aproape nimic pentru a pune capăt acestei stări de lucruri. Directorul gospodăriei a nesocotit pînă și ordinul Nr. 39/1956 al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat, ordin care se referea la măsurile ce trebuie luate în vederea realizării sarcinilor de plan în sectorul zootehnic și care nici pînă acum nu a fost adus la cunoștința întregului colectiv de muncitori pentru a fi tradus în viață. Ba, dimpotrivă, prin atitudinea sa, directorul încurajează deprinderile rele ale unor brigadieri ca Perianu Sorin și Chelu Constantin, care lucrează prost, iar acesta din urmă a încercat să sustragă bani, falsificînd statele de plată.

Trebuie arătat că o parte însemnată de vină pentru nerealizarea planului în sectorul zootehnic al gospodăriei de stat „I. C. Frimu" revine și Trustului regional Gostat-București, care n-a acordat ajutor suficient acestei unități. Puținii inspectori veniți aici din partea Trustului, ca de altfel și din partea Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat, s-au mărginit să consemneze în registrele de procese-verbale constatările făcute pe teren, fără să sprijine în mod concret conducerea gospodăriei în vederea luării unor măsuri eficace pentru lichidarea lipsurilor. Necunoscînd în mod concret situația creată în gospodărie, Trustul a repartizat sarcinile de plan pentru sectorul zootehnic al acestor unități în mod birocratic fără să țină seama de numărul de animale existent, de evoluția efectivă de animale, ca și de posibilitățile de adăpostire a acestora.

O lipsă mare a Trustului regional Gostat este și aceea că n-a sprijinit gospodăria pentru îmbunătățirea aprovizionării cu apă a animalelor, adăpatul făcîndu-se în prezent la o singură fîntînă și în niște bălți care de multe ori vara sînt secătuite. In timp ce altor gospodării de stat din regiune ca G.A.S.-Dîlga, Chirnogi, etc., li se repartizează an de an fonduri pentru ridicarea de noi construcții, gospodăriei de stat „I. C. Frimu" nu i-au fost repartizate nici pînă acum fondurile necesare în vederea construirii de noi adăposturi pentru animale sau a unui grup social și a unui club.

Este necesar ca atît Direcția Generală a producției animale din Ministerul Gospodăriilor Agricole de Stat cît și Trustul regional Gostat București să analizeze cît mai de grabă lipsurile existente în sectorul zootehnic al gospodăriei de stat „I. C. Frimu" și să ia măsurile ce se cuvin pentru lichidarea lor, astfel încît în cursul acestui semestru, planul de producție al sectorului zootehnic să poată fi realizat în întregime și în această gospodărie.

G. SACADAT
și ing. T. BÎLBIIE

Buletin Meteorologic

pentru zilele de 4, 5 și 6 august 1956

Vremea va continua să se răcească ușor. Cerul va fi schimbător, cu înnourări temporare destul de accentuate.

Vor cădea ploi cu caracter intermitent și sub formă de averse în toate regiunile țării, mai abundente la sfîrșitul intervalului cînd pe alocuri va cădea grindină.

Vîntul se va intensifica mai ales în vestul țării.

Temperatura va scădea mai întîi, apoi staționară. Minimele vor oscila între 8—18 grade, iar maximele între 20—30 grade.

Temperatura solului în stratul arabil la ora 8 dimineața va oscila între 17—22 grade în jumătatea de nord a țării, și între 20—24 grade în jumătatea de sud a țării. Solul va deveni treptat umed, mai ales în nord-vestul țării.

Cuvîntarea rostită de N. S. Hrușciov
la consfătuirea lucrătorilor din agricultura Kazahstanului

ALMA-ATA (Agerpres).—TASS transmite o expunere a cuvîntării rostite de N. S. Hrușciov la consfătuirea lucrătorilor din agricultura Kazahstanului.

Este foarte îmbucurător, a spus N. S. Hrușciov, să participi la lucrările unei adunări atît de importante. După cum au subliniat, pe bună dreptate, cei care au luat aici cuvîntul, succesele pe care le-ați obținut în domeniul agriculturii și, în primul rînd, în valorificarea terenurilor virgine și înțelenite, precum și în mărirea producției de cereale constituie un rezultat al liniei juste a partidului nostru, a conducerii lui juste. Poporul nostru sprijină cu căldură măsurile elaborate de partid în domeniul avîntului agriculturii. De aceea, sarcinile trasate de Congresul al XX-lea al P.C.U.S. se îndeplinesc cu succes. O remarcabilă faptă de eroism în muncă a oamenilor sovietici este punerea în valoare a terenurilor înțelenite.

La chemarea partidului, sute de mii de patrioți — ruși, ucraineni, kazahi, bieloruși, letoni și reprezentanți ai altor naționalități — au plecat pe pămînturi înțelenite și au dat dovadă de eroism în muncă. In aceasta își găsește expresia marea prietenie a popoarelor U.R.S.S.

Succesele realizate de țara noastră stau mărturie a uriașelor rezerve de care dispunem în dezvoltarea economiei și creșterea nivelului de trai al poporului.

Apoi tov. Hrușciov a stăruit asupra cîtorva probleme ale dezvoltării continue a agriculturii R.S.S. Kazahe, ale creșterii producției agricole în țară.

Vă luați angajamentul, a spus el, să colectați un miliard de puduri de cereale. Acest lucru nu poate să nu bucure, de acest lucru nu se poate să nu fii mîndru. Doar într-un trecut foarte apropiat Kazahstanul era considerat o republică cu o producție slabă în ceea ce privește cerealele, dispunînd de posibilități cu totul neînsemnate. Iar acum vedem că numai în vreo doi ani s-au produs schimbări radicale. Inainte vreme, colhozurile și sovhozurile din republică dădeau statului numai cîteva zeci de milioane puduri de cereale, or anul acesta ele vor da un miliard de puduri, iar pe lîngă aceasta, R.S.F.S.R. va da 2.200 milioane de puduri, Ucraina cîteva sute milioane de puduri, iar celelalte republici vor da și ele cantități nu tocmai mici de cereale. Aceste cereale sînt o realitate. Ele au crescut și nu rămîne decît să fie strînse cu grijă. In ceea ce privește cantitatea de cereale produsă, R.S.S. Kazahă se situează în prezent pe locul al 2-lea după R.S.F.S.R., împingînd Ucraina pe locul trei. Cred că în prezent Ucrainei i-ar fi greu să se ridice mai sus de locul al 3-lea. Doar ea nu dispune de întinderi de pămînt atît de vaste ca cele de care dispuneți voi.

Anul acesta, a arătat tov. Hrușciov, avem posibilitatea să colectăm atîtea cereale încît nu numai să satisfacem nevoile curente, ci și să facem mari rezerve de cereale.

N. S. Hrușciov s-a ocupat de probleme ale strîngerii recoltei și, în special, de organizarea recoltării în două faze a culturilor de cereale. Aici, la consfătuire, a spus el, s-a vorbit mult despre recoltarea în două faze a cerealelor, despre avantajele ei. Acest lucru este just. Mi se pare însă că unii conducători au păreri diferite despre recoltarea în două faze. Mulți activiști de partid și sovietici consideră că recoltarea în două faze nu se poate efectua decît în etapa de maturitate ceroasă. Dacă acest moment a fost depășit, atunci, după părerea unor tovarăși, nu s-ar mai putea recolta cerealele în două faze. In prezent, într-o serie de regiuni din Kazahstan s-a întîrziat începerea recoltării în două faze. In regiunea Pavlodar noi am văzut cereale, în special orz, care ar fi trebuit să fie de mult secerate. Desigur, recoltarea cerealelor după procedeul în două faze este cea mai avantajoasă în perioada maturității ceroase. Ni se pare însă că în condițiile Kazahstanului, cu uriașele lui suprafețe cultivabile și marea solicitare a combinelor, strîngerea culturilor cerealiere după procedeul în două faze este posibilă și avantajoasă de asemenea și în perioada maturității depline.

Directorii de sovhozuri și S.M.T.-uri, agronomii prezenți aici știu că atunci cînd grîul rodește și sistemul lui radicular piere, buruienile cresc nu cu ziua, ci cu ora, loboda năpădește grîul. In acest caz recoltarea se complică, se produc mari pierderi. Altfel stau lucrurile cînd aceste cereale vor rămîne un timp anumit în poloage, buruienile se vor usca și cerealele vor putea fi treierate în bune condiții. Colhozul va obține cereale de calitate mai bună.

N. S. Hrușciov a vorbit în continuare despre necesitatea de a se întări conducerea concretă a fiecărui colhoz și sovhoz. Aș fi de părere, a spus el în continuare, că este necesar ca în regiune, în raion, iar în cadrul raionului în cele mai mari colhozuri și sovhozuri să fie trimiși, pentru a sprijini pe lucrătorii de la fața locului, oameni cu autoritate, competenți. Firește ei nu trebuie să se substituie lucrătorilor locali, să-i înlăture de la conducere ci să-i ajute. Repet, toate acestea trebuie făcute în mod chibzuit, trebuie delegați oameni serioși și nu oameni care încă de joi sau vineri încep să se gîndească cum să se ducă sîmbătă la pescuit și cum se va prinde peștele.

N. S. Hrușciov a consacrat o parte considerabilă a cuvîntării sale creșterii oilor. Am vizitat, a spus el, regiunea Cikalov, ținutul Altai, o serie de raioane din republica voastră, m-am întreținut cu numeroși tovarăși și sînt de părere că colhozurile, S.M.T.-urile și sovhozurile se ocupă în măsură insuficientă de creșterea oilor. Actualmente în Kazahstan există 21 milioane de oi, această cifră stabilizîndu-se. De cîțiva ani nu s-a mai înregistrat nici un spor. Atunci cînd noi am organizat sovhozurile, le-am orientat spre culturi cerealiere pentru a nu îngreuna perioada de organizare. In prezent trebuie să ne gîndim la dezvoltarea creșterii oilor în noile sovhozuri, precum și la creșterea bovinelor, a porcinelor și a păsărilor.

Nu știu, a spus N. S. Hrușciov, cîte oi trebuie să aibă Kazahstanul. Aceasta trebuie calculat. In orice caz, posibilitățile lui sînt uriașe.

Pe scurt, a sosit timpul să ne ocupăm cu seriozitate de creșterea oilor. Pentru aceasta există mari posibilități nu numai în Kazahstan, ci și în regiunea Cikalov, în ținutul Altai, R.A.S.S. Buriat-Mongolă și într-o serie de alte regiuni. Firește, trebuie să împărțim în două etape sarcinile dezvoltării creșterii oilor. In prima etapă trebuie rezolvate sarcinile a căror înfăptuire nu necesită mari investiții capitale. Astăzi am stat de vorbă cu președintele Academiei de Științe a R.S.S. Kazahe, tov. Satpaev, savant respectat și consacrat, eminent geolog, cunoscut nu numai în Kazahstan, ci în întreaga Uniune Sovietică. El formulează ideea devierii cursului fluviului Irtîș, a canalizării apelor acestui fluviu spre stepele secetoase. Această idee este foarte interesantă. Este însă o problemă de perspectivă, pentru soluționarea căreia va fi nevoie de mult timp. Avem însă, în special în sectorul creșterii oilor, un număr destul de mare de probleme care trebuie rezolvate imediat și în așa fel încît încă în anul viitor să obținem rezultate reale. Tocmai de aceste probleme trebuie să ne ocupăm cu prioritate.

In continuare, N. S. Hrușciov a atras atenția participanților la consfătuire asupra necesității de a se crește cai în Kazahstan. Unii crescători de oi mi-au spus, a arătat el, că este util ca pe pășuni, mai ales pășuni de iarnă, împreună cu oile să fie întreținuți și cai; caii scormonesc bine zăpada cu copitele și oile, urmînd herghelia, se alimentează cu furajul descoperit.

Apoi N. S. Hrușciov s-a oprit asupra cultivării porumbului. Porumbul, a spus el, și-a dovedit utilitatea. Este foarte plăcut să constatăm acest lucru. Am văzut porumb de bună calitate în ținutul Altai, în numeroase sovhozuri noi. Dacă se va manifesta grijă față de cultivarea porumbului, ea va da rezultate excepționale. Este necesar în primul rînd să se organizeze producția semințelor de porumb în așa fel încît toate suprafețele să fie însămînțate cu semințe hibride. Este cazul să ne gîndim dacă nu trebuie să se desemneze un grup de oameni de specialitate care să se ocupe cu porumbul, să răspundă pentru elaborarea mașinilor, pentru producția de semințe, pentru instruirea cadrelor etc.

Ucrainenii, de exemplu, și-au propus de pe acum ca sarcină să depoziteze întreaga cantitate de porumb pentru semințe în încăperi unde temperatura să fie deasupra lui zero, deoarece porumbului nu-i plac variații de temperatură — deasupra și sub zero. Dar cine, în afară de ucraineni, se gîndește la aceasta? Nimeni. Ministerul Agriculturii al U.R.S.S. nu se preocupă decît de obișnuitele campanii, nu se gîndește la ziua de mîine; lucrătorii din cadrul acestui minister nu au suficientă experiență organizatorică. De obicei, colhozurile și sovhozurile își amintesc abia primăvara de semințele de porumb. Or, trebuie să ne preocupăm de ele de pe acum, în toiul recoltei, cînd există posibilitatea de a se selecționa semințele care sînt într-adevăr cele mai bune, de a le sorta și păstra. Trebuie să ne gîndim la problemele recoltării masei de siloz, mai ales acolo unde gerurile încep devreme. Trebuie strîns porumbul înainte de a cădea gerurile; atunci colhozurile și sovhozurile vor obține un bun nutreț însilozat.

In condițiile Kazahstanului, a spus N. S. Hrușciov în continuare, este necesar să se planteze perdele forestiere. La voi, perdelele forestiere cresc de minune. Intr-un loc am văzut cum feroviarii au plantat o perdea de protecție pe un deal. Copacii se află în stare excelentă. Aș dori să supun examinării dvs. următoarea problemă: sînt de părere că pentru a se obține perdele forestiere nu trebuie folosiți puieți sau semințe ci trebuie sădiți copaci în vîrstă de cîțiva ani, creînd în acest scop pepiniere forestiere speciale. Experiența și tehnica existente vor permite să se dezgroape cu ușurință acești copaci împreună cu un bulgăre de pămînt și să-i transplanteze pentru perdele forestiere. Atunci copacii se vor prinde în proporție de 100%. Aceste perdele își vor dovedi repede eficacitatea. Se pune problema dacă acest lucru nu va fi prea costisitor. Să calculăm ce este mai scump: să sădim o dată un mic copac deja format sau să sădim de mai multe ori pe perdea puieți care pot să piară? Să încercăm aceasta. Să amenajăm pepiniere, să răsădim copaci în perdea și să facem calculele economice necesare.

N. S. Hrușciov a acordat în cuvîntarea sa o mare atenție îmbunătățirii funcționării stațiunilor de mașini și tractoare. El a subliniat necesitatea de a se modifica sistemul de aprovizionare a S.M.T.-urilor cu mijloace tehnice. Am vizitat S.M.T.-uri, a spus N. S. Hrușciov. Directorii s-au plîns că li se livrează mașini nepotrivite condițiilor existente la ei. Adeseori, Ministerul Agriculturii expediază mijloace tehnice fără să întrebe pe conducătorii S.M.T.-urilor dacă ele le sînt sau nu necesare. Ar trebui să se țină o evidență a tuturor mașinilor existente la S.M.T.-uri, să se stabilească care anume mașini nu sînt necesare stațiunii respective și aceste mașini să fie expediate în acele regiuni unde se simte nevoie de ele. Inventarul unor S.M.T.-uri cuprinde uneori piese vechi de metal care sînt categorisite drept mașini, dar ar fi util ca ele să fie date spre prelucrare.

Este necesar să se organizeze lucrurile astfel încît mașinile să fie trimise S.M.T.-urilor și sovhozurilor numai la cererea directorilor. Pentru a se înlesni alegerea mașinilor este indicat să se organizeze expoziții, să se facă prin reviste reclama noilor mijloace tehnice. Atunci conducătorii S.M.T.-urilor și sovhozurilor nu vor primi decît acele mașini care le sînt necesare. Dacă se va proceda astfel, țara va realiza o uriașă economie de mijloace iar S.M.T.-urile, colhozurile și sovhozurile vor fi înzestrate cu tehnica necesară. Este util să fie convocate conferințe de zone. In cadrul acestor conferințe, inginerii, proiectanții și constructorii noștri vor putea asculta părerea muncitorilor, tractoriștilor, combinerilor, directorilor de sovhozuri și S.M.T.-uri despre mașinile recepționate. Avem astăzi în S.M.T.-uri și sovhozuri oameni foarte calificați care pot acorda un ajutor substanțial proiectanților și constructorilor.

După aceasta, vorbitorul a analizat problemele îmbunătățirii condițiilor de trai ale muncitorilor din S.M.T.-uri și sovhozuri, mai ales din sovhozurile nou create pe pămînturi înțelenite. Pentru a se strînge cu succes recolta, a spus N. S. Hrușciov, trebuie să avem grijă de oameni să le creăm condiții pentru o muncă de înaltă productivitate. Oamenii trebuie să trăiască pe cîmp. De aceea trebuie amenajate tabere de cîmp, trebuie organizată prepararea de hrană sățioasă și gustoasă, trebuie amenajate dușuri pentru ca omul să se poată spăla după lucru, trebuie făcut tot ce este cu putință pentru ca el să se poată odihni bine. Este necesar să avem grijă ca la cămine, cluburi, colțuri roșii să existe cărți, ziare, instrumente muzicale. In sovhozuri lucrează mulți tineri. Trebuie organizată o odihnă plăcută pentru muncitorii tineri. O deosebită atenție trebuie acordată copiilor. Este de datoria conducătorilor sovhozurilor să ia măsuri pentru organizarea de creșe și grădinițe de copii.

In încheierea cuvîntării sale N. S. Hrușciov s-a oprit asupra problemelor organizării construcțiilor în colhozuri, S.M.T.-uri și sovhozuri și asupra măririi producției de materiale locale de construcții. Acum cîțiva ani, a spus el, conducătorii organelor agricole și, în special tov. Benediktov, ministrul Sovhozurilor, au examinat o mașină interesantă. Această mașină confecționează scînduri din talaj de lemn sau din paie. Se poate așeza scheletul care să fie căptușit cu asemenea scînduri. In interior casa se căptușește cu spaliere. Case de acest tip pot fi construite foarte repede. De ce atunci, tovarășe Benediktov, noi nu am văzut în sovhozuri nici o singură casă de acest tip? Ce vă lipsește? Există paie, există mașina. In fiecare sovhoz trebuie organizată construirea a cel puțin unei case de acest tip. Atunci conducătorii sovhozurilor și muncitorii vor aprecia după merit această metodă nouă și se vor pune pe treabă.

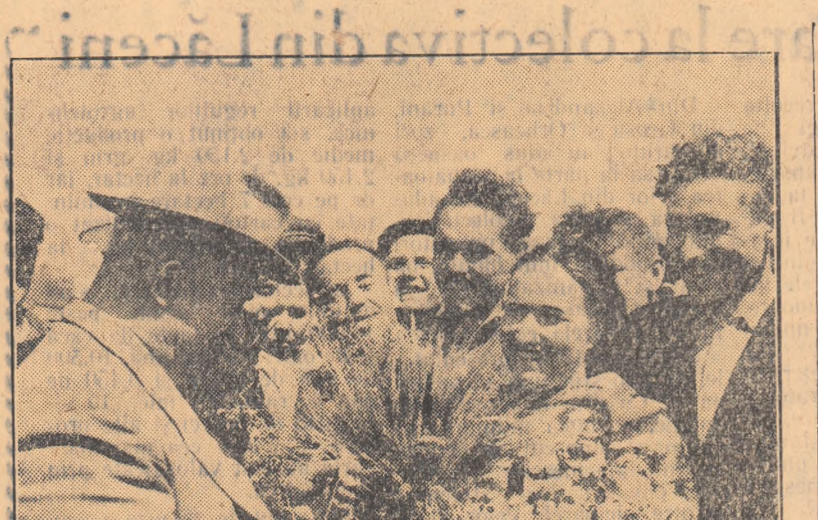
Vreau să vorbesc despre stuf. La timpul său, în Kazahstan s-a vorbit mult despre producția de plăci de stuf, s-au trimis la Moscova mostre. Dar unde sînt aceste plăci, pentru ce nu sînt folosite la construcții în S.M.T.-uri și sovhozuri? Doar Kazahstanul are rezerve inepuizabile de stuf. Conducătorii R.S.S. Kazahe au premiat chiar pe inginerul care a construit o presă pentru producția de plăci de stuf. Dar lucrurile s-au oprit aici. Trebuie să reluăm această problemă și să organizăm producția de materiale de construcții din stuf.

Este necesar, a spus N. S. Hrușciov, să se recomande directorilor de S.M.T.-uri și sovhozuri să-și asume organizarea și executarea construcțiilor, precum și folosirea rațională a mijloacelor alocate în acest scop.

N. S. Hrușciov a atras atenția conducătorilor organizațiilor de partid, ai organelor sovietice și agricole, directorilor de S.M.T.-uri și sovhozuri asupra necesității de a îmbunătăți alimentația publică în sovhozuri și S.M.T.-uri. Este necesar, a spus el, ca S.M.T.-urile și sovhozurile să aibă o gospodărie anexă proprie și să producă pe loc alimentele necesare. Este util să se statornicească ca sovhozurile să livreze muncitorilor alimentele produse pe loc, ceva mai ieftin decît alimentele aduse din alte locuri. Doar un miel crescut și tăiat pe loc costă cu mult mai ieftin decît un miel adus de departe. Acolo este un preț, iar aici trebuie să fie altul. Este necesar ca sovhozurile să aibă vite de lapte, să aprovizioneze pe muncitori cu lapte.

Incheindu-și cuvîntarea, N. S. Hrușciov a spus:

Partidul și guvernul nostru nu au alte interese decît interesele poporului, ele mobilizează toate forțele noastre, toate posibilitățile noastre materiale și spirituale în slujba omului, a poporului, a societății. Sub conducerea partidului comunist poporul sovietic va obține succese noi, fără precedent, va merge și de acum înainte pe calea arătată de Lenin, pe calea comunismului.

Lucrătorii sovhozului Buruhtalsk de pe pămînturile înțelenite din regiunea Cikalov discută cu tov. N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S.

O nouă reducere de prețuri în U. R. S. S.

MOSCOVA 1 (Agerpres). — TASS transmite: Cu începere de la 1 august prețurile la unele categorii de mărfuri de larg consum au fost reduse. Cu acest prilej, A. Șarov, locțiitor al ministrului Comerțului al R.S.F.S.R., a declarat următoarele unui corespondent al ziarului „Sovietskaia Rossia":

Printre mărfurile ale căror prețuri se reduc se numără aparatele de televiziune, aspiratoarele de praf, aparatele fotografice, unele categorii de țesături din celofibră, unele sorturi de țigări, jucăriile etc.

Aparatele de televiziune și aparatele fotografice se ieftenesc cu 100 de ruble. Prețurile unor țesături din celofibră se reduc cu aproximativ 20 la sută, la țigările de calitate superioară — cu aproximativ 30 la sută. O serie de alte mărfuri vor costa de asemenea mult mai puțin ca înainte.

De ce continuă zarva în jurul naționalizării Canalului de Suez

Agitația care a cuprins cercurile diplomatice și de afaceri din Anglia, Franța și S.U.A., imediat după naționalizarea de către Egipt a societății Canalului de Suez, nu s-a potolit încă, deși a trecut o săptămînă de la producerea acestui eveniment. La Londra au loc discuții aprinse la care participă miniștrii de externe ai celor trei puteri occidentale. Ca o contra-măsură, guvernul englez a hotărît să blocheze toate fondurile Egiptului aflate în Anglia. Posibil să mai urmeze și alte acțiuni de intimidare, deoarece în Occident s-a creat și se întreține în mod artificial o atmosferă de amenințări și amenințări la adresa Egiptului. Știut este însă, că asemenea acțiuni ale „politicii de forță" nu au de obicei alt efect decît acela de a provoca o încordare nedorită în relațiile internaționale.

Prezintă interes cauzele adevărate pentru care cercurile conducătoare și de afaceri din Anglia, Franța și S.U.A. sînt atît de enervate de pe urma naționalizării Canalului de Suez, cu toate că această măsură legitimă a Egiptului nu a lovit nici în interesele popoarelor celor trei state occidentale, nici în cele ale popoarelor altor țări.

Canalul de Suez a fost construit într-o perioadă de 10 ani. Din aprilie 1859 și pînă în noiembrie 1869, zeci de mii de felahi (țărani egipteni), recrutați cu forța, au trudit din greu pe șantierele canalului. Societatea internațională pe acțiuni, creată de inginerul francez Lesseps obținuse atunci înlesniri însemnate din partea guvernului egiptean: tot terenul pe care urma să treacă canalul, piatra și aproape toate brațele de muncă necesare i-au fost puse la dispoziție în mod gratuit. Astfel, pe teritoriul Egiptului, din banii și munca poporului egiptean, a fost construită una din cele mai importante artere maritime care leagă trei continente: Europa, Asia și Africa. Drumul de apă construit de mîna omului a redus la aproape jumătate timpul de navigație între continentul european și Extremul Orient.

Dîndu-și seama de uriașa însemnătate a acestei căi maritime, Anglia a achiziționat, încă cu mulți ani în urmă, 44 la sută din totalul acțiunilor societății canalului. Mai tîrziu s-a putut constata cît de rentabilă a fost această achiziție. Traficul canalului s-a intensificat rapid, mai ales după acapararea de către cercurile colonialiste din Occident a bogatelor resurse petrolifere din Orientul arab. S-a ajuns ca în 1955 prin Canalul de Suez să fie transportată o cantitate de 67 milioane de tone de petrol. Afacerile societății canalului au devenit din ce în ce mai înfloritoare, aducînd capitaliștilor străini în ultima perioadă un venit anual de 35 milioane lire sterline.

După ce poporul egiptean a devenit în sfîrșit stăpînul canalului, care de drept îi aparținea de totdeauna, foștii proprietari ai canalului — deși despăgubiți de guvernul de la Cairo — tună și fulgeră de necaz că o sursă atît de bună de cîștig le-a scăpat din mîini. Totodată, monopoliștii englezi și americani, care exploatează uriașele zăcăminte petrolifere din Orientul Apropiat și Mijlociu, se tem ca nu cumva exemplul Egiptului să fie urmat și de alte țări arabe. Naționalizarea Canalului de Suez a încurcat și anumite socoteli ale cercurilor imperialiste în legătură cu Egiptul.

După cum se știe, guvernul de la Cairo intenționează să construiască un baraj înalt pe Nil, în apropierea orașului Assuan. Acesta ar permite irigarea a 500.000 de hectare de pămînt sterp și ar alimenta cu cantități suplimentare de apă alte 200.000 hectare de pămînt slab irigate în prezent. In regiunea barajului se proiectează, de asemenea, construirea unei mari centrale electrice.

La început, Statele Unite și Marea Britanie s-au oferit să contribuie la finanțarea acestor lucrări de mari proporții. Recent însă, ele și-au retras propunerea. Din surse oficiale occidentale s-a dat de înțeles că noua atitudine a celor două puteri apusene se datorește faptului că ele sînt profund nemulțumite de politica de neutralitate a Egiptului. Un purtător de cuvînt al Departamentului de Stat al S.U.A. a declarat fățiș că problema acordării de ajutor Egiptului va fi probabil reexaminată în mod favorabil la Washington și Londra de îndată ce guvernul Egiptului se va situa de partea Occidentului. Cu alte cuvinte, Statele Unite și Anglia erau dispuse să finanțeze barajul de la Assuan numai în cazul cînd Egiptul ar fi renunțat la independența sa politică, economică și militară.

Dar proiectele puterilor occidentale au dat cu totul greș. La naționalizarea societății Canalului de Suez, președintele Nasser a subliniat că veniturile ce se vor realiza de pe urma exploatării de către Egipt a canalului vor înlesni construirea barajului de la Assuan cu mijloace proprii, fără ajutor din afară.

Reiese că scandalul în legătură cu trecerea Canalului de Suez în proprietatea adevăratului său stăpîn — poporul egiptean — a fost stîrnit de acele cercuri monopoliste și imperialiste care sînt puse astăzi în situația de a renunța la profiturile mari obținute în Suez precum și la proiectele lor aventuriste de înrobire a poporului acestei țări. De subliniat trebuie însă faptul că zarva stîrnită în jurul naționalizării Canalului de Suez nu reușește să înșele pe nimeni. Popoarele arabe și asiatice, guvernele Siriei, Libanului, Arabiei Saudite și altele și-au exprimat satisfacția față de exercitarea atît de curajoasă a drepturilor de suveranitate și independență ale Egiptului. Faptul că marea cale maritimă a Suezului a revenit acum stăpînului său legitim — poporul egiptean — nu poate decît să bucure pe acei care iubesc libertatea și independența. De aceea, este limpede că orice încercare de intimidare și șantaj împotriva Egiptului va fi condamnată cu vehemență și va întîmpina opoziția hotărîtă a tuturor popoarelor.

T. FLORIAN

In cîteva rînduri

● *Răspunzînd invitației lui Liu Șao ți, președintele Comitetului permanent al Adunării reprezentanților populari din întreaga Chină, la 1 august a sosit la Pekin, Sartono președintele parlamentului indonezian cu soția și un grup de deputați ai parlamentului indonezian. (China Nouă).*

● *Cu prilejul sărbătoririi zilei întemeierii Confederației elvețiene — sărbătoarea națională a Elveției, domnul E. De Haller, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Elveției în U.R.S.S. a rostit o cuvîntare la postul de televiziune din Moscova. (TASS).*

● *Șeful fracțiunii parlamentare a partidului popular catolic din Olanda, Romme, a făcut cunoscut reginei Iuliana a Olandei că renunță la sarcina de a forma noul cabinet olandez. Astfel criza de guvern din Olanda intră în cea de a 47-a zi. (Agerpres)*

● *45.000 de muncitori din industria aluminiului din S.U.A. au intrat marți noaptea în grevă. Această grevă afectează concernele „Aluminium Company Of America" și „Reynolds Metal Company". (France Presse).*

● *In regiunea insulei Okinawa (Japonia) s-a dezlănțuit un puternic taifun. Viteza vîntului era de 100 de km. pe oră. Autoritățile militare americane au introdus pe insulă „stare excepțională". (Asociated Press).*

CULTURA FIZICĂ ȘI SPORT

O merituoasă echipă de fotbal sătească

In regiunea București sînt cîteva sute de colective sportive RECOLTA și poate tocmai de aceea, oaspeții... sportivi poposesc destul de rar în comuna Mihăilești. Cei pe care pașii îi poartă însă pe aceste meleaguri, au toate motivele să spună: „Am fost într-o comună în care se desfășoară o bogată activitate sportivă". Și, după o astfel de vizită, oricine îți poate vorbi ore întregi despre echipele de oină sau de volei, despre șahiștii sau trăgătorii din comună, despre atleți... și, mai ales, despre fotbaliști. Să nu credeți că povestitorul va face acest lucru doar pentru... pasiunea sa fotbalistică. Adevărul este că în activitatea sportivă din comuna Mihăilești, fotbalul ocupă un binemeritat loc de frunte. Și, dacă relatările oaspeților acestei comune vi se par insuficiente, dacă puneți cumva la îndoială afirmația că fotbaliștii din Mihăilești s-au dovedit o redutabilă formație, n-aveți decît să-i întrebați pe fotbaliștii din... Călărași, Snagov, Vidra, Drăgănești, Giurgiu sau din alte raioane și comune apropiate. Sau puteți privi, spre a vă convinge, clasamentele campionatelor raionale de fotbal pe anii 1954, 1955. Fotbaliștii din Mihăilești ocupă primul loc cu un punctaj care vorbește de la sine despre eficacitatea acestei formații. Și în acest an echipa se menține printre fruntașe. Ea continuă să se afirme ca o formație din cele mai valoroase, întrecîndu-și adversarii, aproape fără excepție. Acum, îi așteaptă un nou... examen: finalele fazei regionale de fotbal din cadrul Spartachiadei de vară. Invățătorul Stelian Bădulescu, un inimos antrenor, așteaptă cu optimism acest eveniment și aceasta pentru că I. Nițu, C. Florea, T. Preda, A Costache și alți jucători s-au pregătit cu deosebită conștiinciozitate.

Tot atît de optimiști sînt și susținătorii echipei, harnicii țărani muncitori din Mihăilești care nădăjduiesc că echipa lor va cîștiga nu numai această întrecere dar și campionatul și... dreptul de promovare într-o categorie superioară.

Incepe etapa prefinală a Spartachiadei de vară a tineretului

Incepînd de astăzi, vineri 3 august și pînă duminică 5 august, se desfășoară în toată țara concursurile din cadrul etapei a IV-a, prefinală, pe regiune, a Spartachiadei de vară a tineretului.

Această frumoasă competiție de mase a înregistrat pînă acum un mare succes și desigur că și în această etapă, în care cei mai buni dintre cei buni se vor califica pentru finală, comisiile regionale de organizare și toate organele interesate, vor depune toate eforturile pentru reușita concursurilor.

PE SCURT

● **La ultimele două concursuri Pronosport, printre cîștigătorii premiului I au fost Ladislau Kovats din comuna Vișeul de Sus, regiunea Baia Mare, și Beloiu Petre din comuna Săvîrșin, regiunea Timișoara. Primul a obținut un premiu de 9.780 lei, iar cel de al doilea un premiu de 12.294 lei, pe buletine carte poștală.**

● **Intre 9 și 12 august poligonul Tunari va găzdui finala întrecerii de tir, faza republicană, organizată de A.V.S.A.P.**

Sfaturi pentru gospodine

Marmeladă de caise

Curățim de coajă caisele bine coapte și le scoatem sîmburii. Le punem apoi la fiert într-un vas smălțuit și cînd s-au fărîmat adăugăm cîte o jumătate kg. zahăr pentru fiecare kilogram de caise. Lăsăm marmelada să fiarbă și amestecăm tot timpul cu o lopățică de lemn ca să nu se prindă de fundul vasului. Cînd este bine legată, adică atunci cînd pusă pe farfurie nu mai lasă sirop împrejur, o luăm de pe foc și o lăsăm să se răcească în vasul în care a fiert. Se păstrează la loc uscat, în borcane de pămînt smălțuite sau în borcane de sticlă, pe care le legăm cu hîrtie de celofan sau pergament.

Salată de conopidă și cartofi

Fierbem în coajă, după ce întîi i-am spălat bine, cîțiva cartofi noi și o conopidă desfăcută în buchețele mici. După ce au fiert, curățim cartofii de coajă și-i tăiem în felioare subțiri. Adăugăm 2 cepe tăiate peștișori, sare, piper și 1—2 ouă fierte, tăiate felii.

Cînd nu avem untdelemn

Se întîmplă uneori să ne lipsească untdelemnul din casă. In salată putem înlocui untdelemnul fie cu o lingură de unt topit, puțin oțet, sare și piper, pe care le frecăm împreună, fie cu un gălbenuș de ou răscopt, pe care de asemenea îl subțiem cu puțin oțet și-i adăugăm sare și piper.

Astfel, putem face o salată gustoasă și fără untdelemn.

Mici provizii pentru iarnă

Foile de pătrunjel, mărar, cimbru, leuștean și țelină le păstrăm astfel:

Le curățăm și le tocăm mărunt și apoi le punem la uscat între două șervete de bucătărie sau între două coli de hîrtie curată (ca să nu-și piardă culoarea). După ce s-au uscat bine, le păstrăm într-o cutie de tinichea bine închisă. Iarna, înainte de întrebuințare, le punem în apă caldă și astfel își recapătă culoarea și gustul ca și cînd ar fi proaspete.

Contra îngălbenirii rufelor

Se întîmplă adesea ca rufele care stau multă vreme în dulap neîntrebuințate să se îngălbenească. Pentru a preveni acest lucru vom pune la clătit, în ultima apă, alături de scrobeala albastră, cîteva linguri de sare grunjoasă.

SMARANDIȚA

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.60.20. Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții, Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin",